

راشہی فہر موودہی

بَدَأُ الْإِسْلَامَ خَرِيبًا

لا إله إلا الله
محمد رسول الله

منتدی اقر الثقافی

www.igra.afslamontada.com

نوسینی

شیخ الإسلام (بن تیمیة)

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
براي دائلود كتاپههاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

-----
www.iqra.afsamontada.com

راڻهي فهرموودهي

بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا

شيخ الاسلام ابن تيمية

رحمه الله

پيتداچونهوي

م. عدنان بارام

ره گيراني

بلال جلال آل حداد

قال لي صاحب أراك غريبا

بين هذا الأنام دون خليل

قلت كلا، بل الأنام غريب

أنا في عالمي و هذه سبيلي

هاوہ نیکم پیی وتم دہ تبینم غہریسی

لہ نیو نہم خہ لکھدا بن ہاودہمی

وتم نہ خیر؛ بہ لکونہ و خہ لکھ غہریبن

من لہ جیہانی خو مدام و نہ مہیہ پنگہم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

راقی فی فرمودہ
بَدَأَ الْإِنْسَانَ غَرِيبًا

مافی له چاپدانه وهی پارێزراوه یه
مالپه ری به هه شت

ناوی ناسیله : بو هه موو ئافره تیک که برۆای به خوا و به بۆزی دواپی هه بیت

نوسه : أبو مسلم مجدي بن عبدالوهاب الأحمد

وهه رگیه : دایکی سوننه

زنجیره : زنجیره ی (۵) له (زنجیره ی په رومرده و بانگه واز) .

ژماره ی سپاردن : (۸۷۹) .

سالێ چاپ : ۱۴۲۲ ی کۆچی - ۲۰۱۱ ی له دایک بوون .

نیراژ : ۱۰۰۰ دانه

بنکه ی بلاوکردنه وه :

کتیبخانه ی سوننه - سلیمانی .

کتیبخانه ی نیمان - سلیمانی

کتیبخانه ی سیما - چه مچه مال .

کتیبخانه ی زانستی به سوود - که لار

کتیبخانه ی پیشین - هه ولیر

کتیبخانه ی هیوا - بنه سلاوه

سه ره شتیاری چاپ و بلاوکردنه وه :

مالپه ری به هه شت

www.ba8.org

۰۷۷۰۱۵۱۷۳۲۸

وتەى مامۆستاي بەريزىم ((مامۆستا عدنان بارام)) دواى
بيداچوونەوهى ناميلكهه.

بارك الله فيكم و جزاكم الله خيراً، اللهَ أسألُ أن يَمُنَّ عليك و يرزقك
الإخلاص و السداد في القول و العمل، و أن يجعلني و إياكم من الغرباء
.... آمين. تمت المراجعة في ...

١٣ / ٢ / ٢٠١١ المصادف ١ / ربيع الأول / ١٤٣٢ يوم الاثنين. كلار.

أبو سنة

عدنان بن بارام الكردي

پيشه ڪي:

به ناوي خوي گهوره، سوپاس بؤ خودايه ڪه هه ميشه به ننده ڪاني مننه ت بار ده ڪات به چاڪه ڪاني، شوڪري ده ڪم له سهر نيعمه تي ئيسلام، داواي لي ده ڪم له سهرى بمزينيت و له سهر ((لا اله الا الله)) بم مريزيت، دواتر:

خوينهري خوشهويست: نه ناميلڪهيه حازر و ريڪخراو بوو ڪه له فه تراڪاني شينخي ئيسلام نيين ته مييره وهر گيراوه، جوان بوو، گرننگ بوو، وورد و پوخت و پر زانست بوو، وتم وريده گيرمه سهر زماني شيريني ڪوردي به لڪو خودا بيڪاته دانه تروسڪه يه ڪ و له گهل تروسڪه ڪاني ترده بينه مه شخه ليڪ بؤ موسولماناني هار زمانم، ڪه به راستي خوشهويستن له دلّه پر تاوانه ڪه مدا، خوشم نه وين به لڪو سه ره پاي خراپيم خودا له بهر خوشويستني موسولمانان خوشي بويم و لييم خوشببيت..

جا خوشهويستان: سه ره پاي ڪورده ڪوردي، ههندي ڪات وام زانيوهه روون ڪوردهه وي زياتري ويستوهه، بزيه قسهي خزم خستوهه ته نيو نه م هيمايهه ((- نارها -)) له بهر پاراستني نه مانه تي زانستي، ههروهه ڪورته يه ڪم له سهر ژياني شيخ ڪو ڪوردهه ته وهه وهر گيتراره له ههندي سه چارهي چاپ ڪراي متمانوهه بؤ نه وهه خزمه تي بڪم

چونکه خوشمدهوئ هه رچه نده به پاستی پیساری وهك شیخی ئیسلام به بچوکیکی وه کو من ناتوانرئ خزمهت بکریت..! هینارمه که له نامیلکه که دا نه بووه.

هه و لمداره به م کهم زاینه ی خزمه وه کاریک بکه م که خوینه ر وا هه ست نه کات وه رگیرد راره، به لکو وهك نه وه ابیت که کوردیک نووسیبتی.. وه بۆ رافه ی نایه ته کان زیاتر پشتم به ته فسیری رامان به ستروه له گه ل فیری تر دا...

داواکارم خوای په روه ردگار لیمانی وه ریگریت و لای خوئی نه م کرده وه که مه م بۆ زیاتر کات به ره می خوئی، لیم خوش بیته و له ئیوه و هه موو برا و خوشکه موسولمانه کانم خوش بیته، جا نه گه ر چاکی و ته واویدک هه بوو له م کاره بچوکه مدا نه وه له په روه ردگار مه وه یه، نه گه ریش خراپه و هه له و نو قسانیه ک هه بوو نه وه له شه یتان و له م نه فسه به د کاره مه وه یه.

موحتاجی ره می خودا

بِلَلُّو جِلَلُّو لَانِ حِدْرُو

١٨ ی شه عبانی ١٤٢١ ی کۆچی

کوره ستان / که لار

پیشکش:

به‌تۆ..

ئە‌ی بابە‌گیان.. دایە‌گیان.. که‌ هە‌میشه‌ دوعا و نزاتان باشی و سه‌لامه‌تی منه‌ له‌ نافاتی پزژگار.

ئە‌ی مامۆستا که‌م (مامۆستا عدنان بارام) که‌ فیرت کردم مانای ((لا إله إلا الله)) چیه‌ و سه‌برت گرت له‌ سه‌ر نه‌زانین و نادانیه‌ کاتم.

ئە‌ی هە‌موو نه‌وانه‌ی ته‌نها وشه‌یه‌ کتان فیرکردووم له‌ ژیانمدا..

ئە‌ی ئە‌وه‌ی که‌ له‌ په‌یام تێده‌گه‌یت و قسه‌کان ده‌بیستیت و شوینی باشتیرینی ده‌که‌ویت.

ئە‌ی لاوی خوینگه‌رم و به‌جۆش که‌ له‌ غه‌ریبانی سه‌رده‌م ده‌که‌یت...! و نامۆیی ئیسلام به‌ کاری جوان و گوفتاری باش له‌ نیو خه‌لکیدا ده‌گۆریت بۆ بالایی و به‌رزی...!!

کورتە ی ژبان نامە ی شیخ :

نە گەر ئومەتی ئیسلامی لەسەری هەموو سەدە یە کدا پێویستی بە تازە گەریک هەبیت ، کە گیانیکی زیندوری بە بەردا بکات ، و دەرگا داخراوە کانی دلی بکاتەو ، خۆ شیخی ئیسلام ئین تەیمسە تازە گەری سەدە ی حەوتەمی کۆچبە کە خودا بۆ ئەو سەدە یە ناردی .

جا شیخ ئین تەیمسە دەرگای نیجتهادی والا کرد ، وە هەموو کۆت و بەندە کانی بەستە لەکی فکری و دۆگمای چارلیکەری کۆیرانە ی - کە بۆ ماوێه کی دورو درێژ ما بوو یەو - شکاند ، هەر وە ک چۆن هێرش ی دە کردە سەر لاریان و دە جەنگا لە گەل بیدعە و گومرایی دا ، کە بازاریان گەرم بوو ، وە جۆرشیان زۆر بوو بوو .

هەر وە ها بانگە رازی دە کرد بۆ بە پاکی یە کتاپە رستق ، و تینگە یشتنی بیرو باوەر لە قورئان و سوننە تەو هەر چۆن پێشینی پیار چاکان لە سەری بوون ، پێگری دە کرد لە پشتوین توند کردن بۆ جگە لە رێگە ی خودا ، جا نابیت توند بکریت بۆ قەبری پێغە مبەر ﷺ ، وە نابیت بۆ پیار چاکانیش ، جگە لە هەر سی مزگەوتە کە نەبیت ، بە جۆریک کە بۆ مزگەوتە کانه نە ک بۆ قەبر .

شیخ نبین تهیمیه فلهسه فیه لاری ریساوکرد به پوچه لکردنه وهی
 همورو نهو به لگانهی که لیهی هاتوره، وه هه بیسه تی ئینکار که کان و
 لاریه کانی له گومرایان و کرۆک گهران (الباطنیة) شکاند.
 وه جهختی کرده وه له گرنگی چاکسازی کارداران و کاربه دهستان
 پیکه وه...!! وه بانگه وازی ده کرد به شوورا وه کو هوکاریک بو چاکسازی
 کۆمه لایه تی و سیاسی...!! و کردیشی به شتیکی گرنگی وه ها که
 کاربه دهستی ولات هه رگیز بی نیاز ناییت لینی...!! وه پتیویست بوونی
 فرمان به چاکه و ریگری له خرابه ی دوو پاتکرده...!!^(۱)

(۱) (شیخ الاسلام احمد تقی الدین ابن تیمیه، عقیدته - دعوته - جهاده، تالیف: احمد
 القطان و محمد طاهر الزین ، طبع دار الإمان و دار القمه ۲۰۰۱).

ناو و نه سبب و له دايك بوونی(۱):

ناوی احمدی کورپی عبدالخلیم کورپی عبدالسلام کورپی عبدالله کورپی الحضر کورپی محمد کورپی الحضری کورپی علی کورپی عبدالله نهوی تهیمه‌ی حیرانی یه .

له‌باره‌ی نازناوی‌هوه به (ابن تیمیة) ابن نجار ده‌فهرمووی: وا باسکراوه بزمان که باپره گه‌وره‌ی شیخ ناوی محمد بووه دایکی پی‌ی گوتراوه تهیمه ، خزیشی بانگه‌رازکار بوو تیتز نه‌سه‌بی بوو به (ابن تیمیة) دواتریش هدر به‌وه‌وه ناسرا .

له رۆژی دووشه‌مه ۱۰ ای ربیعی یه‌که‌می سالی (۶۶۱ک) له ناوچه‌ی حیران له‌سه‌ر زه‌میننی شام له‌دایک بووه، وه به (شیخ الاسلام تقي الدين) ناسراوه، وه نازناوی (أبي عباس) بووه .

(۱) لیزموره تا کوټای زبانا‌نامه‌که‌یم له: (ترجمة موجزة لشيخ الإسلام ابن تیمیة، شرح عقيدة الواسطية، تالیف: علامه محمد خلیل هراس ۱۹۱۶م - ۱۹۷۵م، ضبط و إخراج الاحادیث: علوی السقاف ، طبع دار الهجرة للنشر و التوزيع، طبعة الأولى ۱۹۹۱). موه ومرکزتوهه - ومرکزپ - .

ده‌باره‌ی واتای شیخ الاسلام و تراوه:

باشترین ماناش ئه‌ویه که (شیخیکه که له گه‌نجی دا له ئیسلامه‌تی دا بووه، وه به‌مه‌ش تاك و ناسراو بووه له‌وانه‌ی پیش خۆی، ده‌ستکه‌وتی ئه‌وی که په‌یمان پێدراوه له ناره‌حه‌تی قیامه‌ت پارێزراو ده‌بیته، به‌کورتی واتای ئه‌ویه که نازناری (شیخ الاسلام) ی هه‌یه، ده‌یگێژنه‌وه بۆ ئه‌وی که هه‌ر به گه‌نجی ده‌ستی به ئیسلامه‌ره بووه و زانا و پایه‌داری نیو هاوته‌مه‌نانی بووه، بۆیه ئه‌م نازناوه‌ی وه‌رگرتوه و به‌ره‌ش له پیشینه‌کانی خۆی جیا‌ده‌کریته‌وه که ئه‌م نازناوه تایبه‌ت کرابیته‌ پێیه‌وه.

له‌باره‌ی نازناویه‌وه و تراویشه: شیخ و پایه‌داری ئیسلام بووه له هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاریدا، خۆی له شه‌ری ته‌مه‌نی لاویته‌ی پاراستوه به‌ فه‌زلی خودا، وه له‌سه‌ر ریتگی‌ی راست و سونه‌ت بووه له فه‌رز و نه‌وافل دا.

ئه‌م ناوه‌ش له لای پێشینی پیاو چاک به‌کار هینراوه، ئیمامی شافعی و ئیمامی احمدی کورپی هه‌نبه‌ل و جگه له‌وانیشه به‌کاریان هیناره خودا له‌هه‌موویان رازی بیته.

خێزانه‌که‌ی:

خێزانه‌که‌ی (آل تیمیه) له خێزانه ره‌سه‌نه‌کانی نارچه‌ی (حیران)

بووه، به زانسته و دینداری به‌ناو بانگ بوون..

- باپیری (ثبو بده کات ، مجدالدین) له گوره زانایانی مه زهه بی حدنبه لیسه کان بووه، خاوه نی په رتوکی (المنتقی من اخبار المصطفی) یه که نیمامی شه وکانی راڅه ی کردروه له کیتابی (نیل الاوطار شرح منتقی الاخبار).

- باوکی: (شهاب الدین عبدالخلیم، أبوالمحسن) پیوانی که له گوت و گوره و شیخ و زانای زوری پیگه یاندوه، دوا ی باوکی به ریزی، له نیویشیاندا دوو کوره که ی خو ی (أبي العباس ابن تيمية) و (أبي محمد).

- براکی: ثبو محمد، شرف الدین، فه قیهی مه زهه بی حدنبه لی بووه، وه ته واو شاره زا بووه تیایدا.

مامؤستاګانی:

قوتابی یه که ی (إبن عبدالهادي) ده لیت: نه و مامؤستا و شیخانہ ی که نین ته میه لییانده زانستی شه ریعت فی ر بووه زیاتر له دووسه د شیخ دهن، له ناویاندا:

۱. شمس الدین، نه بو محمد، عبدالرحمن بن القدامه المقدسی کوچکردوی سالی ۶۸۲ک.

۲. امین الدین أبو الیمن عبدالصمد بن عساکیر الدیمشقی الشافعی کوچکردوی ۶۸۶ک.

قوتابی یه کانی:

به راستی شیخ الاسلام قوتابخانه یه کی بده و اومه تاوه کو نیستاش، له سه رده می خویدا زانای زوری په روه رده کردووه، به راستی تاوه کو نه مپرش قوتابی و زانای زور په روه رده ده بیت له و قوتابخانه په سندهی شیخ الاسلام.

له ناودا ترین قوتابی یه کانی شیخ:

۱. شمس الدین، ابن عبدالهادی کوزچکردوی سالی ۷۴۲ک.
۲. شمس الدین الذهبی (نیمامی زهه بی) کوزچکردوی سالی ۷۴۸ک.
۳. شمس الدین، ابن قیم (نیمامی ابن قیم الجوزی) کوزچکردوی ۷۵۱ک.
۴. شمس الدین، ابن مفلح خاوهن کتیبی (الأداب الشرعیة) کوزچکردوی سالی ۷۶۳ک.
۵. عیمادالدین ابن کبیر (نیمامی ابن کبیر) خاوهن کتیبی (تفسیر ابن کبیر) کوزچکردوی ۷۷۴ک.

مه زهه بی شیخ:

له سهر مه زهه بی جهنبه لی په روره ده بووه، به لام دوی پیگه یشتن و تیگه یشتنی له ثابنی نیسلام گه شته نه وهی که وایی وه کو نیمامی زهه بی دهیگریته وه بزمان:

نور نیستا بزمانه ی چهند سالیکه فه توکانی به پی مه زهه بیکی دیاری کراو نییه، به لکو به پی وه ستانی به لگه کانه له سهر شته کان، به راستی ریگای سوننه تی سهرخستوه به پاکي، وه ریگای سه له فی ده رخستوه، به لگه ی وا ده هیئیته وه و پرونکردنه وهی وا ده دات و پیشه کی وا داده نیټ که کم وینه یه، له پیشی خویشی شتی وا ده گمنه کرابیت، وه زاراوه ی وها به کار ده هیئیت که کوزکراوه ی یه که مینه کان و کوتاییه کان و نه وانه شی دین له خوه ده گریټ له زانست و روته سازی دا، هدر له سهر نه وهش رویشتوه.

نوسراوه کانی شیخ:

نیمامی زهه بی له باره ی نوسراوه کانی شیخه وه ده لیټت:
(نوسراوه کانی شیخ الاسلام کوزکرده وه خودا لئی پازی بیت، نزیکه ی هه زار نوسراو ده بوو، دواتریش هندیکی ترم دوزیه وه.

ههروهه قوتابی سهنگین و به نوابانگی شیخ الاسلام (ابن قسیم) کتیبیکسی نوسیوه تهره به ناری (اسماء مولفات ابن تیمیة) که ناونیشانی هه موو نوسراوه کانی شیخ الاسلامی له خو گرتوره.

ههروهه ناوازه بووه له نوسین و پیت چین و وشه سازی دا، له زاراوهی پر واتا و هیزدا، له دارشتنه وهی وشه کاندان له پرونی نویسه کانی دا، ته نانهت به جزیرک که دوژمنه کهی (ابن الزملکانی) شایه تی نه وهی بۆ داوه.

سیفاته زاتی و نه خاکیه کانی:

له باره ی سیفاتی جهسته ییوه: رهنگی سپی پیست و قژی رهش و ریشیکی رهشی هه بووه، تالی سپی کهم بووه، قژی تاوه کو لای نه رمای گوتی دریز بووه، چاره کانی دوو زمان بوون و قسه یان ده کرد، پساویکی چوار شانه بووه، ناوشانی پان بووه، دهنگی زولال بووه، زمانی پاراو بووه، خویندنه وهی خیرا بووه، به لام به نه رمی ده بخوینده وه.

به لام له باره ی هه لسوکه وتیه وه:

به راستی زور به ریز بووه، به خشنده بوو، هه لسوکه وته کانی رهنگدانه وهی سیفه تی خوی بوو نه ک دروستی بکات و خوی واپیشان بدات...! نهو به راستی چار نه ترس و بیتاک بووه...!! دنیا نه ریست بوو،

هەرگیز په یوه ست نه ده بوو پټوهی...! زوړنك له شته رټپنډراوه كانی
(مباحات) ی واز لئ هینابوو له ترسی كهوتنه حدرامده...!!
جِهَاد و ټيکوښانی له پټناو خوا دا:

به راستی جیهادی كردووه به دم و زوبان و دست و قه له مه كدی...!
له جدنگی دژ به ته تاره كاندا به شدار بووه، هانی موسولمانانی داوه له
دژیان...!! له ریزه كانی پټشوه بووه...!! له رووداری (شه قحدهب) ی سالی
(۷۰۲ك)، له دژیان وهستا له رژی (مجر الصفر) رژیشته لای پاشای
ته تاره كان (قازان) به جوړنك قسه ی ده كړد كه ناماده بوان واقیان
ورمابوو...!!! ته واو سه رسامی شیردلئی و چاونه ترسی شیخ الإسلام
بووبوون...!!! هه رچون به توندی هوشیاری دابوو به سولتانی میسر
له سهر نه وهی كه ده یویست میسر رادهستی ته تاره كان بکات...!!
وتهی زانایان ده رباره ی شیخ الإسلام:

یه كه م: زانای پایه دار ابن سید الناس ، خاوه ن كتیبی (عیون
الاثر فی المغازی ، الشمائل ، السیر) كوچ كړدوی سالی ۷۳۴هـ
ده فرمویت: ((والئی تی گه یشتوم كه له زانسته كاندا پشکی خوی
بردووه، ژماره یه کی ټیجگار زوی له فرمووده كانی پټغه مبهری خودای
وَعَلَيْهِ وَسَلَّمَ له بهر كړدووه، كاتئ قسه ی له تفسیری قورناندا ده كړد هه ر خوی
تالا هه لگری نه ر مهیدانه بوو، له كاتی فه تواداندا هه ر خوی زانا و

شاره زابوو!! كه قسه له باره ي فهرمووده ده كرد هه رخزي خاوهني زانستي فهرمووده و ريو ايدت و په چله كي فهرمووده بو، ..... ، له هموو زانسته كاندا له هاو ته مه نه كاني خزي شاره زاتربوو، به راستي هاوشيوه ي نهو بهر چار نه كه وتوه، به لكو خوښي وينه ي خزي نه ديتوه. دوهم: كه له زاناي ناردار شمس الدين الذهبي، خاوهن په رتوركي (سير اعلام النبلاء) ده فهرمويت: نهو زور گه وره تره له وه ي كه سيكي ره كو من قسه له وه سفيدا بكات...!!! نه گه ر كرابا له نيوان روكن و مه قامدا سويندم بخواردايه، سويندم ده خوارد كه من هه رگيز له وينه ي نهوم به چاري خوم نه بينيوه، نه خيتر ... به خوا خودي خوښي نمونه ي خزي نه بينيوه له زانيندا...!!

سيه م: زاناي به ريز السبكي، محمد بن عبدالبر الشافعي كوچ كر دروي سالي ۷۷۷ك ده فهرمويت: هيچ كه س رقي له نيين ته يمه نايسته وه جگه له وانه ي نه زان و نه فام و ناره زوو په رستن، چونكه نه زان نازانيت چي ده ايت ، ناره زوو په رستيش ناره زوو بازي رتگره له به رده م بينيني راستي دا، دواي نه وه ي بوښي دهرده كه ويت..!

چواوه م: زاناي به ريز ابن دقيق العيد المالكي الشافعي كوچ كر دروي ۷۰۲ك ده فهرمويت: تا نهو ناسته ي كه من تيكه ل بووم له گه ل

نین تهیمه دا، پیاریک بوو که ههموو زانستی له پیش چاواندا بسوو،
نهوی دهریست لئی دههینا و نهوی نهویستایه بهلاوهی دهنای...

پینجه م: بهرز و زانا أبو الحجاج المزی الدمشقی الشافعی، خاوه ن
پهرتوکی (تهذیب الکمال) کوچ کردوی سالی ۷۴۲ک لهبارهی
شیخی نیسلامه ده فهرموئ: له شیوهیم نهینیوه...! خودی خوشی وهکو
خوی نهینیوه...!! که سینکم نهینیوه زانتریته له نهو به کتیبی خودا و
سوننه تی پیغمبهری خوا ﷺ (قورئان و سوننهت) ، نهشم بینی
که سینک لهو زیاتر پابه ندیان بیت...!!

شه شه م: ابن حجر الاسقلانی، خاوه ن پهرتوکی (فتح الباری
شرح صحیح البخاری) کوچ کردوی ۸۵۲ک ده فهرموئ: له
ههمووی سه رسورهینه تر نهویه که نه م پیسوه له ههموو خه لک
زیاتری له سهر نه هلی بیدعه کان ده یگوت، هه ر له رافزیه کان و
حلولیه کان و نیتیهادیه کان، نو سراهه کانی له م بواره دا نیتجگار زوره...!
که ناکریت بخریته سنوری ژماردنه وه...!!

پوجه ل کردنه وهی دروئه ک له سهه شیخ:

به دلنیا ییه وه دروگه لیکتی زور دراوته پان شیخی نیسلامه وه له
لایه ن دروژمنان و رق له دلانی سه رده می خوی... له رانه می که نه هلی
ههوا و ریگهی چهوتی بیدعه کاری بوون...! چ له ژیانی خوی دا، یان له

دوای خوشی تاوه کو نه مر زمان هر درزی بو ده کریت، به لام له هموری
 سهیرتر نهو درو زه لاهدی که بیدعه کارانی نیستاش هر ته پلی بو
 لیده دن...!! درو کهی (ابن بطوطة) یه - شایسته ی چیه خودا پی پی
 بکات - ، که له پرتوکی (رحلة ابن بطوطة) دا، به ناو نیشانی
 (تحفة الأنصار في غرائب الأمصار و عجائب الأسفار)
 هیناویه تی و ده لیت: (له رۆژی پینج شه مه دا گه شتم، که رۆژی نویه می
 مانگی ره مه زانی پیروز بو له سالی ۷۶۲ک گه شتمه شاری دیمه شق له
 شام... تا ده گاته .... جا له دیمه شق دا یه کیک له گه ره زانیانی
 مه زه بی حمبه لی هه بو که ناری تقی الدین ابن تیمیة بو،
 گه وهی شام بو، قسه ی له زانسته جزا و جزره کانداه کرد، به لام
 میشکی شتیکی هه بو - گرفتی عه قلی هه بو - ...!! وه خه لکی
 دیمه شق زور به گه وه و به ریزه وه ته ماشایان ده کرد، نه ویش له سر
 مینبه ره وه ناموزگاری ده کردن... تا ده گاته..... له رۆژیکی ههینی دا
 که منیش له وی ناماده بووم، له سر مینبه ری نویژگه وه وتاری ههینی
 ده خوینده وه، یادی ده خسته وه، جا له میانهی ووته کانیدا وتی:

خودا داده بزنت بو ناسمانی دنیا هه روه ک من چون داده به زم،
 خوشی له سر پلیکانه ی مینبه ره که وه ده اته خواره وه، فه قیه تیکی
 مالیکی که به نین زه هرا ناسراو بو، به ره ره چی دایه وه و نکوئی

لیکورد، نهوهی نبین تهیمیه روتی په دی کردهوه، نیتر خه لکیش ههستانه وه
 بو ئه م فهقیهه و به دهست و به نه عال نهوندهیان لیدا تاره کو
 میزه ره که ی سهری کهوت..! ..... تا کوتای درو و ده له سه که ی...!

جا نه مه قسه که ی بو...! نه مه ده له سه که ی بو...!! به لام شیخ
 أحمد إبراهيم له کتیبی (شرح قصيدة النونية) دا ده لیت:

په نا به خوا له م درو به، که درو زنه که ی له خوا نه تر ساوه، درو و
 ده له سه که ی زو ر بی شه رمانه به، هه ر نه وه به که فه رمایشتی
 پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فه رمویت: " إذا لم تستحي، فاصنع ما
 شئت ". واته: نه گه ر شه رمت نه کرد، هه ر چیت ویست بیکه. به و
 واتایه ی که مرؤفی بی شه رم هه موو شتیکی لی ده وه شیتته وه...! چونکه
 رو نکرده وه ی نه م درو به وه ک روونی مانگی چواره دی شه رانه، که ئاسانه
 ده ریبخه ی...! له بهر نه وه ی ابن بطوطة ده لیت: من له ۹ ی په مه زانی
 سالی ۷۲۶ک چوومه دیمه شقه وه، به لام شیخی ئسلام نبین تهیمیه له و
 کاته دا زیندانی کرابو له قه لای دیمه شق...! هه ر چو ن زانا باوه ر پی
 کراوه کان بو مان ده گپ نه وه، وه کو قوتایه که ی خو ی (الحافظ محمد
 بن احمد بن عبدالهادي) و (الحافظ ابي الفرج عبدالرحمن بن
 احمد بن رجب: له کتیبی طبقات الحنابلة) له پیناسه ی شیخی
 ئیسلامدا ده لیت: شیخی ئیسلام له قه لای دیمه شق ده ست به سه ر و

زينداني ڪرابو له مانگي شهعباني سالي ۷۲۶ك ، تاوهڪو مانگي ذي
العقدۃ ي سالي ۷۲۸ك . واته پيش نهوي نم دروزنه بگاته ديمشق نهو
زينداني ڪرابو...!!

ههروهه ا ابن عبدالهادي نهوهشي زياد ڪردوهه كه له شهشم روزي
مانگي شهعباندا زينداني ڪراهه. جا ته ماشاي نم دروزنه (ابن
بطوطه) بکه...؟! را باس دهڪات كه لهو ڪاتهي نم چوههته نويزگه ،
نهو لهسهر مينبهره كه بووه..! نهی هاوار به مالم...! تو بلي مينبهره كه
گويزر ايتهوه بؤ قهلاي ديمشق...!؟

به هدر حال شينخي نيسلام - رحمه الله - نهو ڪاتهي كه خرايه
زينداني قهلاوه لهو بهروارهي كه باسڪرا ، دهنه ڪرا و نازاد نه ڪرا تاوهڪو
به تابوتهوه هينرايه دهرهوه...! خودا قهبي پر نور بڪات.

ههروههه نيسامي حافظ عماد الدين بن ڪثير له په رتوڪي
((التاريخ)) دا هدر بهم شيويهه باسي ڪردوهه. نهوي مه بهست بوو گهشت.

نازارهڪاني و ڪوچي دواي:

دژايهتي ڪهراني دهستي بالايمان له نازار دان و دؤسيه تالهڪاني
شينخي نيسلام دا هه بوو، نهوانهي كه شيخ پينچوانهي بير و را و
فتهوايان قسهي ده ڪرد ، له نههلي ڪهلام و صؤفيهڪاني سهردهمي خوي.

چهندين جار زيندانى كراوه، لهوانه:

۱. سالى ۷۰۵ك له رږڅى هدينى دا له ۲۶ ى ږمهزان. وه شهورى جهښنى ههمان ږمهزانداندا گواسترايوه بږ شونيتيكي تر له ناوچهى (جوب). لهوئى دا بږ ماوهى سالتىكي ږهبع مايوه، دراتر نازاد كرا.

۲. له رږڅى ۲۳ ى رهيى يه كه مى ۷۰۷ك جار يكي تر دهستگير كرايوه له بهر قسه هه لستراوه كاني صوفيه كان، له سالى ۷۰۹ك له رږڅى جهښنى ږمهزانداندا نازاد كرا.

۳. سالى ۷۲۶ك دهستگير كرايوه و فهتواى لئى قدهغه كرا و له ۱۰ ى شهعبانى ههمان سان راپيچ كرا ، بږ ماوهى سالتىك و يهك مانگ له زينداناندا مايوه، وه هدر لهم زينداناندا له شهورى درو شه مدهدا بهرامبه ر به ۱۰ ى ذى العقده ى سالى ۷۲۸ك كوچى دواى كرد.

جا خه لكتيكي بن شومار له سر تهرمه كه ى ناماده ى ناشتنى بوون، به شيوه يهك كه له ژماردن نه ده هاتن...! كه نه مهش و ته كه ى پيشهواى نه هلى سونهت ږوون ده كاتره ، نيمامى نه حمده ى كورپى حه نبل ، كه فرموى: ((قولوا لاهل البدع: بيننا و بينكم شهود الجنائز)).

به لئى...! نا بهو شيوه يه كوچى دواى كرد...؟! دواى ژيانتيكى ږر له بانگه واز و جههاد و وانه و فهتوا و نووسين و ږويه ږوو بوونه وه و

موناقه‌شه و مونازه‌ره و پشتیوانی کردن له ریبازی سه‌له‌فی صالح ،
 هاوسه‌رگیری نه‌کردبوو، وچانی نه‌ده‌دا، ماڤ و مولکی له دوا‌ی خو‌ی
 به‌جی نه‌هیشت...!!!؟

ره‌جهت و به‌ره‌کته‌ی خودا به‌سه‌ر شیخی نی‌سلامدا بیاریت، به
 فراوانی ره‌جهتی خوی گه‌وره، خودا له فراوانیه‌کانی به‌ه‌شتی به‌رین
 دا ناسوده‌ی بکات، پاداشتی زوری بداته‌ره له‌سه‌رمان و له‌سه‌ر هه‌مور
 نومته‌ی نی‌سلام به‌باشترین و چاکترین پاداشت.

آمین یا رب العالمین.

و صلی اللهم و سلم علی نبینا محمد و علی الیه و صحبه و سلم.

بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا

شیخی نیسلام (نبین تهیمیه) فهرموی :

لِيَكْدَانَهُ وَهَيْكًا^(۱)

بۆ وتەى پەيامبەر ﷺ، که له فهرمودهیهکی صحیح دا دهفهرمویت: "بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا، وَسَيَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ"^(۲)

واته: نیسلام به نامۆی سه‌ری هه‌لدا، وه دووباره نامۆ ده‌بیته‌وه وه‌کو سه‌رته‌تا، جا سه‌رفرازی بۆ نامۆیان.

به‌لام ئەمه‌ نه‌وه ناگه‌یه‌نیت کاتێ که نامۆ بوو نیتر بۆمان هه‌یه وازی لیبه‌یتن ...! - په‌نا به‌خوا- به‌لکو کاره‌که به‌و جوژه‌یه که خودا ده‌فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (ال عمران ۸۵)

(۱) (مجموع الفتاوى ۱۸/۲۹۱-۳۰۵).

(۲) (فهرموودهیهکی صحیحه: نیمامی موسلیم ۱۴۵، نیمامی نبین ماجه ۲۹۸۶، نیمامی نه‌محمد ۸۸۱۲، له فهرموده‌ی نه‌بو هوره‌یرموه گنپراویانه‌توره).

واته: هدرکه سینک بیتجگه له بهرنامه و شهرعه تی ئیسلام هدر
دینیک بوخوی ههلبژیریت و بیکا به بهرنامه دی خو، ئەوا هدرگیز لیتی
وهرناگرییت، و له پاشه رۆژدا له خهسارۆت مهندان ده بیته.

وه دهفرمویت: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ (ال عمران ۱۹)

واته: بیتگومان دینی په سهند و قبول لای خوا ته نهها ئیسلامه.

وه که دهفرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا
تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (ال عمران ۱۰۲)

واته: نهی گهلی خاوهن باوهر ده بی ههرچونیک پتویسته ئەوا له
سنوره کانی خودا پاریز بکهن.. هه میشه گوپرایه ل بن، ههرگیز
سه پیتی نه کهن، ههردم خوداتان له یادیته، ههچ کاتیک له بیری
نه کهن، سوپاسگوزار بن، سپله مه بن، وه ده بی ههر به موسولمانیتی
بمرن - ههتا زیندرون توند دهست به ئیسلامه که تانه وه بگرن، دهستی
لی بهرمه دهن، ههتا رۆژی که مردن با به دینه وه بچنه وه لای خودا-.

وه نه وهش که دهفرمویت: ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ
نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ إِذْ قَالَ لَهُ
رَبُّهُ اسْلِمْ قَالَ اسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا
بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (البقرة:

واته: کئی هدیہ بدهدر لهو کهسه خوئی گئیل و گهوج بکا، ناینی نیراهیم بنیته لاره و لئی لابدات، و دست بداته بت په رستی، بئ گومان، ئیمه لهم درونیا یه دا نیراهیمان هه لئبژارد و پایه ی په یامبه ریتی مان پیبه خشی، وه له دوا رژژیشدا وا له ریزی چاکان و صالحاندا، نه رده مه که په روه ردگاری هه لئبژارد و پی ی فرموو: ده بی ملکچی بریار و فرمانی من بی و خوت ته سلیمی ئیمه بکه یت، نه و جا نه ویش گوتی: وا خوّمم ته سلیم و ملکچی فرمانه کانی خوداده کم، و تنها روو له و ده کم، نیراهیم و یه عقوب، نه و ناینه یان به کورپه کانیا و هسیت کرد و پاسپارد، گووتیان: رژله کاتم!! بینگومان بن که خودا ئهم ناینه یه کتاپه رسته ی هه لئبژارد ووه بۆتان، ده سا ئیوه یش هه ولّ بدن که تنها و تنها به موسلمانیتی بمرن.

له شوینه کانی تر دا زیاتر له سه ر ئهم بابه ته رژژستوین و نه و ه شان ناشکرا کرد ووه که ناینی هه موو پیغه مبه ران نیسلام بووه، هه ر له پیغه مبه ر نوح علیه سلام تا وه کو مه سیح علیه سلام، جا نه و وه خته ی که ناینی نیسلام به غه ربیی و نامزی سه ری هه لدا هیچ له تاینه کانی تر وه رگه ر او نه بوو، به لئکو چه سپاره له فر مروده یه کی صحیح دا له (عیاض بن حمار) له پیغه مبه ر وه ﷺ ده گه ریته وه که فر مروده تی؛ " إن الله نظر إلى أهل الأرض فمقتهم - عربهم و عجمهم - إلا بقايا

من أهل الكتاب " الحدیث. ^(۱) واته: بینگومان خودا ته ماشای
خه لکی سهر زوی کرد، جا رقی لئان بۆوه - عه‌رب و عه‌جه‌میان - ،
مه‌گهر هندی نه‌بیت که مابوون له نه‌هلی کیتاب.

نه‌مه‌ش نه‌وه ناگه‌یه‌نیت که نه‌گهر نامۆ سوو نه‌وا نیتر نه‌وانه
ده‌ستیان پیوه گرتوه له چاره‌په‌شی و شه‌ردان، نا... به‌لکو سهر‌فرازترین
خه‌لکن هه‌رچۆن له‌کۆتای فهرمووده‌که‌دا فهرمووی (فظوبی للغرباء) وه
وشه‌ی (طوبی) له‌خۆشی و چاکیه‌وه هاتوه - سهر‌فرازی - .

خودا ده‌فهرمویت: ﴿ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَاٰبٍ ﴾ (الرعد: ۲۹)

واته: ژیانیان خۆش ده‌بیت، گه‌رانه‌وه‌یه‌کی خۆش و چاک.

- نه‌ره‌ش له‌بهر نزیکیان له‌ره‌زامه‌ندی خوداوه له‌دونیسا و دوا پۆژدا، وه
ته‌واوی ناسوده‌یی و نارامیان هه‌یه، وه له‌نیو‌ته‌و به‌خششانه‌شدا داری (
طوبی) که نه‌گهر سوارچاکینک سه‌د سال به‌ژێر سیبهره‌که‌یدا بسروات نایه‌بیت

(۱)

(۱). (فهرمووده‌یه‌کی صحیحه: نیامی موسلیم ۲۸۶۵، نیامی نه‌مه‌د ۱۷۰۳۰، له‌فهرمووده‌ی عیاض ی

کوری حیساره‌ گێتارویه‌ته‌وه).

(۱) (تیسیر الکرم الرحمن فی تفسیر القرآن).

هەرچۆن له واتای (طوبی) ^(۱) له کتیبی (تفسیر القرآن العظیم) ی نین کەسیردا هاتو... "وقد قال عبد الله بن وهب: حدثنا عمرو بن الحارث، أن دراجاً أبا السَّمْح حدثه، عن أبي الهيثم، عن أبي سعيد الخدري، رضي الله عنه، [مرفوعاً: "طوبى: شجرة في الجنة مسيرة مائة سنة، ثياب أهل الجنة تخرج من أكمامها" ^(۲)

واته: عبد الله ی کورێ وهب وتی، عەمری کورێ (الحارث) پیتی وتین، که دەرراج (أبا السَّمْح) پیتی گوتو، له (أبي الهيثم) وه، له (أبي سعيد الخدري) وه به مەرفوعی: (طوبی) دارێکه له بەهەشتدا که رینگای سەد سالی گەورەیه، جلۆبەرگی خەلکی بەهەشت له بەری ئەو دارەیدە.

^(۱) له زیاد کردنهکانی وەرگێڕ بۆ زیاتر روون کردنهوهی واتای (طوبی).

(۲) (نیمامی احمد ۷۱/۳ و نیمامی ابویەعلا ۱۳۷۴ و نیمامی ابن حبان ۷۴۱۳ و نیمامی الخطیب ۹۱/۴ و نیمامی الطبری ۲۰۳۹۴ گێراویانەتەوه، وه پەڕچەلکی لاوازه_اسنادە ضعیف_، لەبەر لاوازی دراج لەکاتی گێرانەوهی له ابی هیثم، بەلام بۆ سەرمەتاکی شایەتی تەرەیه که بەهیزی دەکات، وه ترس ئەنھا لەبەشی دووهمیەتی: (ثياب اهل الجنة تخرج من اكمامها).

وہ لہ بوخاری و موسلیمدا ہاتوہ: "عن إسحاق بن راهويه، عن مغيرة المخزومي، عن وهيب، عن أبي حازم، عن سهل بن سعد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "إن في الجنة شجرة يسير الراكب في ظلها مائة عام لا يقطعها" قال: فحدثت به النعمان بن أبي عياش الزرقني، فقال: حدثني أبو سعيد الخدري، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: "إن في الجنة شجرة يسير الراكب الجواد المضمر السريع مائة عام ما يقطعها".^(۱)

واتہ: بیگو مان دارنک ہدیہ لہ بہہشتدا نہ گہر سوار چاکینک سہد سالّ بہ ڈیر سیبہرہ کہیدا بروات نایریت، وتی: نہمہم وتہ (نوعمان) ی کوری (تہبی عیاش) ی زہرقی، جا وتی: أبو سعیدی خودری پیٹی وتم، لہ پیٹغہمبہری خواہ کہ فہرموویہ تی: بیگو مان دارنک ہدیہ لہ بہہشتدا کہ نہ گہر سوار چاکینکی تہمام لیزانی خیرا بہ سہد سالّ بہ ڈیر سیبہرہ کہیدا بروات نایریت - ^(۱)

(۱) (ثیمامی بوخاری: ۶۰۰۲ و ۶۰۰۳، وہ ثیمامی موسلیم ۲۸۲۷ و ۲۸۲۸) گنپراویانہ تہوہ.

(۱) زیادکر او مکانی و مرگنیر تہواویو.

جا نهم کاتەش هەرۆک جوۆی ئەوانەى پێشوو دەبیست، ئەوانەى کەشوینى کەوتن لە کاتینکدا کە نامۆبوو، وە خوۆش بەختترین خەلک بوون، وە سەرەپای ئەوەش لە دوا رۆژدا بەرپزترین و بەرزترین خەلکەن درای پەيامبەرانى خودا عليهم السلام.

وہ سەبارەت بە دۇنيایان، خودا دەربارەیان دەفەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الأنفال: ۶۴)

واتە: ئەى پەيامبەر تۆ هەر خوات بەسە بۆ چاودێرى و پاراستنت، وە بۆ ئەو برۆادارانەش کە پەیرەوت لى دەکەن هەر خودا بەسە.

وہ پەرورەدگارى بەرزوو بلند دەفەرمویت: ﴿إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ (الأعراف: ۱۹۶)

واتە: بەراستى گەرۆو سەرپەرشتیاری من هەر خوايە کە نەم قورئانەى ناردۆتە خوارۆه، وە هەر بۆ خوۆشى چاودێرى و سەرپەرشتى صالحان و چاکان دەکات.

وہ فەرمویەتى: ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ﴾ (الزمر: ۳۶)

واتە: ئەى پێغەمبەر ﷺ ئایا هەر خوا بەس نیه بۆ بەندەى خوۆى؟ هەرۆهە: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (۲) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ (الطلاق: ۲، ۳)

واته: وه هدر كه سينك له خودا بترسيٽ و سنوره كاني پباريزيت خودا دهرووي خيٽري لئى ده كاتسره (۲) رزق و رززي ده داتى له شوي نيٽكه وه كه خوښي گوماني نه ده برد - رينمووني دوزينه وه رينگاي ژياني ده كات-، وه هدر كه سينك پشت به خوا ببهستيٽ دراي به كار هيتاني هزكار، نوره تنها خواي به سهو كارو باري بو ناسان ده كات، چونكه بيگومان هدر چي خوا پباري له سر هه بيٽ نورا نه نجامي ده دار ده يگه يه نيٽه جي (۳).

جا موسولماني شوين كه وتووي پيغه مبر ﷺ، خواي گه وري هديه و نوري به سه، وه هدر نه و يشه كه دؤست و پشتيوانيٽي له هدر كوئى بيٽ و له هدر كات بيٽ.

هدر له بدر نه مه شه كه موسولماناني په يوه ست به ئيسلام ده بينيت به پيٽي زياتر په يوه ست بونيان به ئيسلامه وه له وولاتاني كافر يشدا هدر خوښحالن. وه نه گهر شه رينكيان توش بيٽ نورا به هزي تاواني خويانه وه، به جوړيك تناندهت موشر يكه كان و نه هلي كيتابه كان نه گهر موسولمانيكي په يوه يست به ئيسلامه و بينن به گه وري ده زانن و ريزي لئى ده گرن و نوري له گهٽ موسولماني بيٽ كرده وه و به حساب موسولماندا ده يكه ن نوري لئى ده پاريزن و نوره رفته رهي له گهٽ ناكهن و نوره وش كه كار به ئيسلام ناكات ريز و قه دري نيه لايان.

هدر و اش موسولمانانی سهرده می یه که م که نیسلام سهری هه لدا،
 ره له هه موو کاتیکیشدا هدر وایه، جا نوره هدر ده بیته که خه لکی له م
 درونیا یه دا توشی شهر و ناهه مواری بین، نه و ههش بزانه که به خششه کانی
 خوی گه و ره زیاتره له ناهه مواریه کانی، به لام نه و هی تیایه که نه شهر
 و ناهه مواریه ی توشی موسولمان ده بیته که متره له و به خششه زوران هی
 که خوی گه و ره پی داره، ره هدر و اش بوو بو موسولمانانی سهرده می
 یه که می نیسلام، که توشی هه موو جو ره نارحه تیه ک بوون هه ره له
 ده ریه ده ری و کوشتن و برین به ده دست کافره کانه و ره، به لام نه و هی که توشی
 کافره کان هات له روو زهردی و زه لیلی و به هیلاک چون زور زیاتر بوو
 وه که له و هی که موسولمانان توشیان بوو بوو، وه نه گهر کافران سهره تا
 ریز و گه و ره یی و سهره و ت و سامانی زوریان له ده ستا بوو، نه و نه و هی
 موسولمانان ده ستیان که و ت زور زیاتر بوو ته نانه ت له خه لکی تریش زیاتر.
 جا پیغه مبه ری خودا ﷺ له و کاته ی که موشریکه کان هه و لیان
 ددها به هه موو ریگیاه که نازاری بدن - خودا - له گه لییدا بوو، ره
 پشتیوانی ده کرد و ریگیه ی له دوو ژمنان ده گرت و سهری به رزه کرده و
 ده ی پاراست و سهریشی خست، نه مه له کاتیکدا که سهر دارانی قوره پیش
 تیایاندا نه بوو نیلا ده ستی له نازاردانی پیغه مبه ری خودا ﷺ دا
 هه بوو، ده ستی له سوکایه تی و نارحه ت کردنییدا هه بوو، به لام بوو

همو زالمينڪ زوالينڪ هديه كه بهرامبهري بگريت و دهستي بشڪيني و دڙايتي بڪات، هدر نه و ههه حالي كه سانئڪه كه شويني ئيسلام ناكهون، هندنديڪيان له هندنديڪي تريان ده ترسن و ئه ميان كڙنوشي ترس و زهليلي بڙ نهوي تر ده بات.

جا شوينڪه وتواني، نه وانهي كه كڙچيان كرد بڙ حه به شه، شاي حه به شه ڀڙي لي گرتن و گه وري ڀاگرتن تا لوتڪهي ڀڙ و گه وري، وه نه وانهي كه كڙچيان كرد بڙ مه دينه به هه مان شيوه ڀڙدارتر و به قه در تر بوون.

وه نه و نازاري كه له درونيا توشيان ده بو خيرا پهنديان لي و رده گرت و تام و چيڙي ئيمانين زياتر و رده گرت له و نازارانهي كه توشيان ده بو، هه چئون دوڙمنه كانيان نازار و نارحته تي زياتريان ده چشت و نه به زوي و نه له دوا جادا پاداشتيشيان نه بو، به لكو سزاش ده درين به هڙي کرده و چه په له كانيانه وه.

له کاتڪدا كه ئيمانداران به و نازارانه تاقی ده کرانه وه بڙ پاڙڪدنه وي ئيمانين و سرپنه وي تاران و گونا هه كانيان، نه مهش چونكه ئيماندار تنها بڙ خودا کار ده کات، وه نه گه مائينڪي به خشى نه و ده بي تنها له بهر خوا بيت، نه گه و ابسو نه و تنها داوي پاداشته کي له خوا ده کات.

نیمانیش تام و چیتزی تایبتهی خوی هدیه له دلآندا هدرگیز هیچ شتیک نایگاتی، بۆیه په یامبهر ﷺ ددهرمویت : " ثلاث من کن فیہ وجد بہن حلاوة الإیمان : من کان اللہ ورسولہ أحب إلیہ ما سواہما، ومن کان یحب المرء لا یحبہ إلا اللہ، ومن کان یکرہ أن یرجع فی الکفر بعد إذ أنقذہ اللہ منه كما یکرہ أن یلقى فی النار " (۱)

واته: سی شت هەن، هەرکەس ئەم سی شتە ی تێدا بیست تام و چیتزی نیمانی چەشتووه، هەرکەس خودا و پێغه مبه ره کە ی ﷺ بە لاره خو شە ویستەر بیست له جگه له وان، ره کە سیک کە سینکی خو ش دەویست تەنها له بەر خوا خو شی دەویست، وه کە سینک کە پی ی ناخو ش بیست بگه پرتە وه بۆ نار کوفر دوا ی ئە وه ی خودا رزگاری کرد، بە جو ریک کە چۆن پی ی ناخو شە بخرتە نیو ناگره وه.

وه له صحیحی موسلیمدا: " ذاق طعم الإیمان من رضی باللّٰه رباً، وبالإسلام دیناً، وبمحمد نبیاً " (۱)

(۱) (نیمامی بوخاری ۱۶، وه نیمامی موسلیم ۴۳ له فرموده ی انس ی کوپی مالیکه ره گنپراویانه ته ره).

(۱) (نیمامی موسلیم ۲۴، وه نیمامی ترمزی ۲۶۲۳، وه نیمامی احمد ۱۷۸۱، له فرموده ی عباسی کوپی عه بدولمو ته لیب) ره گنپراویانه ته ره.

واته: تامی نیمانی چه‌شتوره نهو که‌سه‌ی که رازی بوو که (الله)
 په‌روه‌ردگاری بیت، وه نیسلام ناینی بیت، وه محمد ﷺ په‌یام‌به‌ری بیت.
 هه‌رچون خوای گه‌وره ریگه‌ی نه‌داوه - نه‌هی کردوه - که
 په‌یام‌به‌ره‌که‌ی ﷺ توشی دلتنه‌نگی و نارپه‌تی بیت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 که‌سانیک ناهینه نیو نیسلامه‌وه، هه‌رواشه بۆ نه‌وانه‌ی پاش
 پیغه‌مه‌ریش ﷺ دین، جا نیماندار نه‌هی لیکراوه دلی بۆیان ته‌نگ
 بیت و خو‌ی نارپه‌حت بکات له فرت و فیلیان.

بۆیه ده‌بینیت هه‌ندی موسولمان کاتی ده‌بینی هه‌ندی شتی
 نیسلام یان زۆریکی گۆراوه، تیکده‌چن و نارپه‌حت و بیزار ده‌بن،
 نه‌نالینن هه‌رچون توشبوان ده‌نالینن، که به‌راستی ئه‌وه نه‌هی لیکراوه،
 به‌لکو فه‌رمانی پیکراوه که به‌سه‌بر و نارامگری و پشت به‌ستن و
 دامه‌زروی له‌سه‌ر ناینی نیسلام، وه فه‌رمانی پیکراوه له‌گه‌ل له‌خوا
 ناساندا بیت نه‌وانه‌ی که چاکه‌کارن، وه بزنانن که سه‌ره‌نجام بۆ له‌خوا
 ترسانه، نه‌وه‌شی توشیان بووه به‌هزی گونا‌هی خو‌یانه‌وه بووه، جا ده‌بی
 نارام بگرن چونکه به‌لینی خوا راسته، وه داوای لیخۆش‌بوون بکه‌ن
 له‌تاوانه‌کانتان، وه زی‌کری خوا بکه‌ن له شه‌ران و رۆژانیان.

وه فه‌رمایشتی: " وَسَيَعُوذُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأُ " واته: دراتر نامۆ -

غه‌ریب - ده‌بیته‌وه وه‌ک چۆن سه‌ره‌تا را ده‌ستی پێ کرد.

ئەمەش بە دوو جۆر دەبیئت:

یەكەمیان: لە هەندێ شوێن یان هەندێ كات نامۆ دەبیئت و دواتر سەرلەنوی بڵند و ئاشكرا دەبیئەوه، هەرچۆن لە سەرەتادا نامۆبوو، دواتر دەرکەوت، هەربۆیە فەرموی (وَسَيَعُوذُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ) واتە: (وه غەریب دەبیئەوه وەك سەرەتای دەست پێ کردنی) .

ئیسلام لە کاتی سەرھەڵدانی دا نامۆ بوو، نەدەناسرا، بەلام دواتر دەرکەوت و ناسرا، بەو شیوەیەیی یەكەم جاری لێدیتەوه کە نا ناسریتەوه و پاشان دەرەكەوئیت و دەناسریتەوه، جا ئەر کەسانەیی لە کاتی نامۆیدا دەیناسن وەكو ئەر وانەن کە لە کاتی یەكەمدا دەیانناسی. دووهمیان: ئەرەش هەلەگرت کە لە كۆتا زەماندا موسوڵمان نامینیت مەگەر کەمێك، ئەمەش دواي دەرکەوتنی دەججال و یاجوج و ماجوج دەبیئت لەنزیک كۆتایی دنیا و هاتنی قیامەتدا، ئەر کاتە خودا بایەك هەلەكات کە گیانی هەموو ئیمانداران دەکێشیت و دواتر قیامت هەلەسێت.

وه نه‌ما پیش نه‌ره په‌یام‌به‌ر ﷺ فەرمو‌ی: "لا تزال طائفة من أمّتی
ظاه‌رین علی الحق، لا یضرهم من خالفهم، ولا من خذلهم حتی تقوم
الساعة"^(۱)

واته: به‌ ب‌درده‌وامی کۆمه‌لێک له‌ ئومه‌تی من دیار و ناشکران و
له‌سه‌ر حه‌قن، وه‌ سه‌رپێچی کارانیان و له‌ناوبه‌رانیان زیانیان پێ
ناگه‌یه‌نن هه‌تاوه‌کو قیامه‌ت هه‌لده‌سێت.

ئه‌م فەرمووده‌یه‌ش له‌ هه‌ردوو صحیحی بخاری و مسلم هاتوه‌، وه
له‌رێگه‌ و شیوازی زۆرت‌ردا هاتوه‌ که هه‌ر ئه‌م مانایه‌ ده‌ده‌ن.

جا راست‌گۆی به‌ راست دانراو ﷺ فەرمو‌ی که به‌ ب‌درده‌وامی
کۆمه‌لێک یاساغ ده‌ک‌رین له‌ ئومه‌ته‌که‌ی...! له‌سه‌ر راستی و حه‌ق به‌هێز
و بته‌ون، نه‌ سه‌رپێچی کار و سه‌رنه‌خه‌رانیشیان زیانیان پێ ناگه‌یه‌نن و

^(۱) ((فەرمووده‌یه‌کی صحیحه: ئیمامی بوخاری ۳۶۴۱ و ئیمامی مسلم ۱۰۳۷ له‌ فەرمووده‌ی معاویه
ی کۆری ابی سفیان‌ه‌وه‌ گێژاویانه‌ت‌ه‌وه‌، به‌م شیوه‌یه‌: ((لا يزال امتي قائمة بامر الله لا يضرهم من
خذلهم، ولا من خالفهم، حتى ياتيهم امر الله و هم على ذلك)) له‌ بوخاری دا هاتوه‌. و ئیمامی مسلم
۱۹۲۰ له‌ فەرمووده‌ی ئوبان‌ه‌وه‌ به‌م شیوه‌یه‌ ((لا تزال طائفة من امتي ظاهرين على الحق، لا يضرهم
من خذلهم حتى ياتي امر الله و هم كذلك))، و ئه‌روه‌ما ئیمامی مسلم ۱۹۲۴ له‌ فەرمووده‌ی عقبه‌ بن
عامر دا هێناویه‌تی: ((لا تزال عصاة من امتي يقاتلون على امر الله، قاهرين لعدوهم، لا يضرهم
من خالفهم حتى تاتيهم الساعة وهم على ذلك)). گێژاویه‌تی‌ه‌وه‌)).

کاریان تی ناکه ن...!! به لآم مانه وهی ئیسلام به نامویی و به زه لیلی له سه ر زوی پیش هاتنی قیامت به هیچ شیوه یه ک رونا دات..!

وه فه رمایشتی پیغمه بر ﷺ: ((ثُمَّ يَعُودُ غَرِيبًا كَمَا بَدَأَ))

دووباره نامۆ ده بیته وه وه کو سه ر هتا، به لئی.. گه وه ره ترین نامۆ بوونی کاتیک ده بیته که هه ندیک له وانهی له نیویدان، لئیی ده ره ده چن و مورته د ده بنه وه..! هه ربۆیه خودای به رز و بلند ده فه رمویت: ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ (المائدة: ۵۴)

واته: ئه ی نه وه که سانه ی باوه رتان هیناوه..! هه ره که سیکتان له نایینی خۆی پاشگه ز بیته وه و وه رگه ری، جا خوا له مه ولا که سانیک دینی - نه وه نده به فه رمانی ده بن - خۆشی ده وین و، نه وانیش نه ویان خۆش ده ویت، وه له ناستی خاوه ن باوه راندا، خۆ به که مزان و به سه ژن، وه به رامبه ر کافراندا خۆ به گه وه رزان و سه ربلند و توندوو تیژ و به هه له تن، وه بو ره زامه ندی خوایش تینه کۆشن و جه نگ ده کهن، وه له شه ر و لۆمه ی لۆمه که رانیس ناترسن و باکیان نیه .

جا نه وانهن ئیسلام به رز ده که نه وه له دوای نه وانهی که خۆیان له

دین ده ره ده کهن.

هەر بهو شیوه‌یه‌ش نامۆ ده‌بیته‌وه له زۆر شوێن و کاتدا، دواتر ده‌رده‌که‌وێته‌وه تاوه‌کو خودای ته‌بارك وه ته‌عالا چه‌سپاری ده‌کاته‌وه، هەر وه‌ك چۆن له‌کاتی خه‌لیفه عومه‌ری کورپی عه‌بدولعه‌زیزدا خوا لیتی پازی بیته‌، کاتیك بووبه‌ جی نشین زۆریك له‌ تاینی ئیسلام ته‌واو غه‌ریب بووبوو لای زۆریه‌ی خه‌لك، هه‌تا گه‌یشتبوه‌ ئه‌وه‌ی که خه‌لكانیك هه‌بوون نه‌یانده‌زانی خواردنه‌وه‌ی مه‌ی حه‌رامه‌، جا خوای گه‌وره‌ به‌هزی عومه‌ری کورپی عه‌بدولعه‌زیزه‌وه‌ ئه‌وه‌ی نامۆبووبوو، دووباره‌ دیار و بالایی کرده‌وه.

وه‌ له‌ سونه‌تدا هاته‌وه: " إن الله یبعث هذه الأمة فی رأس کل مائة سنة من یجدد لها دینها " (١)

واته: خوای گه‌وره‌ له‌ هه‌موو سه‌ده‌یه‌ کدا که‌سیك سهر هه‌لدینیت که‌ تاین بۆ نه‌و سه‌ده‌یه‌ تازه‌ ده‌کاته‌وه. جا تازه‌ کردنه‌وه‌ش له‌دوای تۆزوی بسوون و خۆلاری بسوون - ناشکرانه‌بوونی - ده‌بیته‌، جا ئه‌وه‌شه‌ نامۆبوونه‌که‌ی ئیسلام.

هەر بۆیه‌ ئه‌م فهرمووده‌یه‌ ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات که‌ موسولمان نابیته‌ نیگه‌ران بیته‌ به‌ که‌می نه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌ راستی ئیسلام

(١) (حدیث حسن: ئیمامی ابو داود ٤٢٩١، و الحاکم له‌ المستدرک ٥٦٧/٤، و الطبرانی له‌ المعجم الاوسط ٦٥٢٧ له‌ پێنگه‌ی شراحیل کورپی یزید المعافری، له‌ ابی علقمة، عن ابی هریره‌ وه ... گنپه‌راویانه‌ته‌وه.

تیگه یشتون...! وه سنگی تنگ هه لئه یهت، وه نه شکه ویته گومانه وه له نایینی نیسلام، هه رچۆن نه و کاته ی که سه ره تا سه ری هه لئا وایه...!
 خوی گه وه ده فره مویت: ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ (یونس: ۹۴)

واته: جا نه گه ر گومانیتکت هه ییت له وه دا که بۆمان دابه زاندویت نه ی پیغه مبه ر ﷺ، ده بچۆ له و پیار چاکانه پرسیار بکه که له پیش تۆه کتیب و نامه ی (ته ورات و ئینجیل) یان ده خوینده وه، دیاره که به نایینی خۆیان موسولمان بوونه، وه بیگومان له لایه ن په ره وه ردا گارته وه حه قت بزه اتوه و گومانی تیدانیه ..

وه نایهت گه لیکی تریش که به لگه ن له سه ر راستی و راسته قینه یه تی نایینی په رزی نیسلام.

ئه لبه ته به هه مان شیوه ش کاتیک که نامۆده بیسته ره پیویسته خاوه نه که ی - په ره وه ردا گار - به لگه و رنکاری بدات بۆ نه هل و هه لگرانی په یامه که ی، هه رچۆن پیویست بو له سه ره تای سه رده می سه ره لئا نیدا - به لگه و رنکاری بدات - ، هه ر وه ک په ره وه ردا گار پیی ده فره مویت: ﴿أَفَقِيرَ اللَّهُ أَتَبَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ (۱۱۴) وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا

وَعَدَلًا لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۱۵) وَإِنْ تُطْعَ أَكْثَرُ
مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ (۱۱۶) ﴿﴾ (الأنعام: ۱۱۴-۱۱۶).

واته: پيان بلي: ناخوڙه وايه جگه له خوداي به دده سلات كه سي
تر بکه مه دادوهری نيوانمان؟ تاوه کو شایه تی بدات کامه مان راست
ده کات، ره هدر نه ویشه نهم قورنانه ی به روښنکراوه یی دابه زانده ته
خواره بوتان، وه سرجه م بریاره کانیشی پرونه، خوئنه واندهش وانامه مان
پیداون، چاک ده زانن که نهم قورنانه له لایه ن په روره دگارت هویه، وه
گشتیشی راست و دروسته، دده سا تو هه رگیز له خه لکانی دوو دل و
به گومان مده به، وه گومانت نه بی که نهم قورنانه خوا نار دوویه تی (۱۱۴)
گشت ووته کانی په روره دگارت (قورنان) و وه سرجه م بریاره کانی
له راستی و داد گه ریدا ته واو به پایان گه یشتون و بی وینه ن، وه نابی هیچ
که س ده ستکاری و نالوگوزریان بکات، وه تنه نا خودایه که بیسه ری
ته واوه و زانایه به هه موو شتیک (۱۱۵) نه گه ر له زریه ی خه لکانی نهم
سدر زویه، که بی باورن په پیره ی بکه یت، ته وا له ریگه ی خودا لات
ده دن و چه واشه و سدر لی شیوات ده کن، چونکه خوښیان هدر دوا ی
دوو دلی و به دگومانی ده کون، وه هدر به گومانی پرپوچ خه ریکن و
هیچ به لگه شیان نیه (۱۱۶).

هدروره‌ها فەرمویەتی: ﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ (الفرقان : ۴۴)

واتە: نایا پێت وایە کە زۆریەیان ووتە کانت بەدڵ ئەبێسن، بێر لە مانا و مەبەستە کە ی دەکەنەو و تێدەگەن؟ خۆ ئەوانە هەر وەک مالاتن (بزن و مەر و ووشت و گا) کە خاوەنی بێرکردنەو نین، بەلکوو لەوانەش گێلتەر و نەزانتەر، چونکە زۆر جار ئاژەل بەگویی خاوەنە کە ی دەکات و هەرکەشیش چاکە ی لە گەل بکات لە بیری ناچیت!!

جا دەکریت نامۆبۆنە کە ی لە هەندێ لایەنی شەریعەتە کە یەوە بیت، وە دەشکرێ ئەمەش تەنها لە هەندێ شوێندا رۆبۆدات، یاخود لە زۆرێک لە شوێنەکاندا گەلێک بەشی شەریعەتە کە یان لێ وون ببیت، یان نەزانتراو بیت کە دە یگە یە نیتتە ناستی نامۆبۆن - غەریب بوون - بەشێو یە ک کە کەسیان نە یزانن مە گەر دانە دانە یە کیان نە بیت...!

خۆ سەرەرای ئەمەش، خۆش بەختی و سەرفرازی بۆ شوێنکە و توانی ئەو شەریعەتە یە، هەرچۆن خودا و پێغەمبەرە کە ی ﷺ فەرمانیان کردووە، وە بە دلنیا ییەوە دەری پین و دەر خست و فرمان کردن و ئینکار کردن لە سەر ئەو کەسانی کە بەرە لستی دە کەن بە پینی پی کران و پشتیوانی کردنە - واتە بەو پێ یە ی تا چەند بۆت دە کریت و تاجەند پشتیوانت هە یە -، ئەو تا پە یامبەر ﷺ دە فەرمویت: " من رأی منکم

منکرا فلیغیره بیده، فإن لم یستطع فلبسانه، فإن لم یستطیع فقبلبه،
لیس وراء ذلك من الإیمان حبة خردل^(۱)

واته: هدرکەس لە ئیوه کاریکی نادروست و ناشەری بینی با
بەدەستی بیگۆریت بۆ چاکە، خۆ ئەگەر نەیتوانی با بە زمان - بە
قەس - بیگۆریت، وە ئەگەر نەیتوانی با بە دلێ، لەدوای ئەووه
تۆسقالێکیش ئیمانی نیه.

یان ئەگەر کەسانیک لە خەلک تەوانیان زانی دنیایی و قیامەتی
بەو کەسە نامۆیە بگەیهنن بە پێچەوانەی بە ئینە کە ی پەروردگار و
پێغەمبەرە کە ی ﷺ و شۆینکەوتوانی، جا ئەو بەهۆی گوناو و تاوان و
ناتەواوی ئیسلامەتیه کە یهوهیه، وەکو ئەو شکستە ی کە لە جەنگی
ئوحدا توشی یارانی پێغەمبەر ﷺ بوو - کە سەرپێچی پێغەمبەریان
کرد ﷺ -، مەگەر نا.. خۆ خودا خۆی دەفرمویت: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا
وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ (غافر: ۵۱)

(۱) (فرمووده یەکی صحیحە: ئیمامی مسلم ۴۹، ئیمامی ئەبو داود ۱۱۴۰، وە ئیمامی
ترمزی ۲۱۷۲، وە ئیمامی نەسانی ۵۰۰۸، وە ئیمامی ئیبن ماجە ۱۲۷۵، لە فرمووده ی
ئەبی سەعیددی خورییه وە گێڕاویانەتەرە، جگە لە بێگە ی (لیس وراء ذلك من الإیمان
حبة خردل).

واته: بیگومان نیمه یارمستی په یامبه رانمان و نه وانهش بروایان هیناره نه دین، وه له ژبانی دنیادا به سهر دوژمنانیندا سهریان ته خهین، سهر خستنی په یامبه ران و پرواداران نهویه، وه له ورژه شدا که شایه تدان - که پیغه مبه ران و فریشته کان - هه لئسه سن و راست دهنه وه به شایدتی دان له سهر نه وانهی که درزیان له سهر خوا کرده.

یان نهوی که فرمویه تی: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ (الصفات : ۱۷۱-۱۷۳)

واته: به راستی له بابهت بدنده نیردراوه کاتمانه وه بریارمان ده رچوه (۱۷۱) که به راستی هه رته ران و شوینکه وتوه کانیان یارمستی ده درین هم به به لگه، هم له جندگدا (۱۷۲) بیگومانیشبه هه له شگری خوا زال و سهرکه وتوه به سهر دوژمناندا (۱۷۳)

وه یان له ور چیزکانه ی که خودا له به سهرهاتی په یامبه ران و شوینکه وتوانیان و سهرکه وتیان و رزگار کردنیان، وه لوت شکاندن و شکستی دوژمنانیان باسی کردوه، په ند و ناموژگاری هه یه بزمان، وه خوداش زانتره...

جان هه رترا: فرمایشتی خودای ته عالا: ﴿مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

أَعِزَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَأْتِمُ ﴿ (المائدة : ۵۴)

واته: ندی تهرکه سانهی باوره پتان هیناره..! ههرکه سیکتان له تاینی
خوی پاشگه زبیتته ره و ره گهری، جا خوا له مه ولا که سانیك دینی
ته ونده به فرمانی دهن خۆشی دهوین و، نه وانیش نهویان خۆش دهویت،
وه له تاستی خاوهن باوره پاندا، خۆ به که مزان و به سوزن، وه به رامبه ر
کافراندا خۆ به گوره زان و سه ریلند و توندوو تیژ و به هه لمه تن، وه بو
ره زامه ندی خوایش تیده کوزشن و جهنگ ده کهن، وه له شهرو لومه ی
لومه که رانیس ناترسن و باکیان نیه.....، گوته یه که بو نه و سه ده یه....!

ههروهك فرمایشتی خودای گه وره: ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا
مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ﴿ (النور : ۵۵)

واته: بیگومان خودا به و که سانه تان به لینی داره که بروایان
هیناره و کاری چاکه یان نه نجمداوه، که له م زه مینه دا بیانکات
به جینشین و، کلیلی ده سه لاتداری دوونیان ته سلیم بکار، وه بیان کات به
خه لیفه ی رووی زوی، ههروهك مووسولمانانی پیتش نهوانی کرده
جینشین.

بۆ ئەمەش پێغه مەبەری خودا ﷺ روونی کردووه که ئەوانە خەڵکی یەمەنن، ئەوانە ی هاتنە نێو ئیسلامەوه لە کاتی کدا هەرچی پاشگەز بوویەوه لە عەرەب پاشگەز بوویەوه، هەرەك بە لگەشە بۆ ئەوی لە کۆتا زەماندا ئیماندار نامی نیت.

خۆ و تراویشە: فەرمايشتی خۆی گەرە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ گوتارە بۆ هەموو کەسێک کە قورئانی پێ گەیشتی ئە ، ئیمانداران هەرەك باقی هارشیوێ کانی ئەم دەری پێنە ، - بە مانایەکی تر بڕگە ی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ هەموو ئیماندارێکە لە هەموو سەر دەم و شۆینی کدا - وەك چۆن خودا دە فەر مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ...﴾ (المائدة: ٦)

واتە: ئە ی ئەوانە ی باوەر تان هینارە!! هەر کە ویستان هە ئسن بۆ ئە نجامدانی نوێژ....، وە هارشیوێ کانی - ئە مە پێش گو فتاریک بوو- ، جا هەر واش فەر مايشتی پەر وەر دگاران: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (النور: ٥٥)

واتە: یی نگو مان خودا بە و کە سانە تان بە ئینی داوێ کە بڕوایان هینارە و کاری چاکە یان ئە نجامداوێ ، کە لە م زە مینە دا بیانکات بە جێ نشین و ، کللی دە سە لاتداری دۆنیایان تە سلیم بکار، وە بیان کات

به خلیفه‌ی پروی زه‌ری، هه‌روه‌ک موسولمانانی پیش نه‌وانی کرده جینشین... بۆ هه‌موو سه‌رده‌م و کات و شوینیکه...!

هه‌ردوو باسی نایه‌ته‌کان پرویانداوه‌ی پروش ده‌دن هه‌رچۆن خوای گه‌وره‌ی خۆی هه‌والتی داوه، جا به دُنیا‌یه‌وه نه‌گه‌ر خه‌لکانیک له‌م ئیسلامه هه‌لگه‌رینه‌وه نه‌را به‌قینه‌ن خوای گه‌وره‌ی خه‌لکانیک نه‌هینیت که خوشیان ده‌ویت. نه‌وانیش تیکۆشان و جیهاد ده‌که‌ن له پیناری دا، که نه‌وانیش گه‌رۆی سه‌رکه‌ووتوون - طائفة المنصورة - تاره‌کو رۆژی قیامت...!!

نه‌مه‌شمان بۆ پرون ده‌بیتته‌وه له پروانگه‌ی ده‌رپرینی فه‌رمایشتی نه‌هی کردن له دۆستایه‌تی کافران و بی‌باره‌یان، جا خوای ته‌عالا ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (٥١) فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنفُسِهِمْ تَادِمِينَ (٥٢) وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهْؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ (٥٣) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ
 وَيُحِبُّونَهُ أَذَلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ (المائدة: ٥١-٥٤)

واته: نهی ئەوانەى باره‌پرتان هیناوه جولەکه و گاوار مه‌که‌نه دۆست
 و پششتیوانتان، چونکه هه‌ندیکیان پششتیوان و یارمه‌تى ده‌رى
 هه‌ندیکیان و، له‌به‌ر ئیوه‌ش ده‌ست له‌ دینی خۆیان هه‌لناگرن و،
 گشتیشیان بۆ ئیوه‌ ده‌بنه‌ یه‌ك ده‌سته و به‌سته، و له‌پۆژی خۆیدا
 گه‌له‌ کۆمه‌تان لیده‌که‌ن، وه‌ هه‌رکه‌سیکیشتان دۆستایه‌تیان له‌ گه‌ژ بکا
 ، و بیانکا به‌ یارمه‌تیده‌ر و دۆستی خۆی، یان هاوکاری بکات دژ به
 موسلمانان و هاوپرسیان بکات، بێ شه‌ك نه‌ر که‌سه هه‌ر له‌وانه و به‌وان
 داده‌نریت، بێگومان خودا هیدایه‌ت و رینمای گه‌لی ناهه‌ق و سته‌مکار
 ناکات، دیاره‌ ئەوانه‌ که‌ده‌بنه‌ دۆست و هاوکاری جولەکه و فه‌له‌ و،
 سنووری خودا ده‌به‌زینن و سته‌مکارن، خواش هاوکاری خه‌لکانی را
 ناکات (٥١) ده‌بینی که‌ له‌دلیاندا به‌رامبه‌ر به‌دینی نیسه‌لام گومان و
 نه‌خۆشی هه‌یه‌ (وه‌کو عبدالله ی کوری توبه‌یه‌ و هارشیته‌کانی) وه‌ بۆ
 به‌دۆست بوونیان په‌له‌ و تیسژره‌وی ده‌که‌ن و خۆده‌کیشنه‌ ناویانه‌وه‌، وه‌
 نه‌مه‌ ده‌که‌نه‌ بیانوو و ده‌لێن: ده‌ترسین دووچارى به‌لا و پروداوێک بسپین،

بويه دهيا نكهينه دۆست و پشتيوان و ناشناى خومان، شايد رۆژنيك موسولمانه كان له جدينگه كاندا سهركهون، نهوسا ئيمهش هيچ پهنايه كمان نه ميني، خاوه نامه كان - كتيبه ناسمانيه كان - ده كهينه دۆست، با لهو رۆژه دژواره دا په نامان بدن و يارمه تيمان بدن، وه بيگومان خوا بهم زوانه ده رگاي خيتر و سهركهوتن له په يامبهر ﷺ و موسولمانان ده كاته وه، نه وه بو مه ككه نازاد بو، جوله كهي (بهني قوره يزه) ريسا بوون، يان فدرمانيك له لايه ن خويه وه ده ريكات بو نابوو بردني ناپاكان، وه كو داناني سهرانه و جيزيه له سهر يان، نهوسا نهو تاقمه دووو و نيمان لاوازانه، له سهر نهو كاره دزيو و نيازه گلاوه يان كه له دلا شارد بوويانه وه په شيمان ببنه وه (۵۲) نهوسا كه سپيوزي هات، نهوانهش كه بروايان هيناوه به سهر سورمانيكه وه به گاور و جوله كه ده ليتن: ناخو نه مانه بوون - دوووه كان - كه زور به توندي سوينديان به خودا ده خوارد، كه هه تاسهر له گه لتانن و پشتيوانتان، كه چي خوا سري هه لتانين و ده ريخت كه درزيان له گه ل كردن، وه نهو كارانه نهوان كرديان به فيرو چون، وه له دوايشدا هيچ سورديان وه رنه گرت و به لكو زهره مند برون (۵۳) نهوي نهو كه سانه ي باوه رتان هيناوه!! هه ركه سيكتان له ناييني خوي پاشگه زبيته وه و وه رگه ري، جاخوا له مه ولا كه سانيك ديني نه وه نده به فدرماني ده بن خو شي ده وين و،

ئەوانیش ئەویان خۆش دەوێت، وە ئەناستی خاوەن باوەڕاندا، خۆ بە کەمزان و بەسۆزن، وە بەرامبەر کافراندا خۆ بە گەوره‌زان و سەربلند و توندرو تیژ و بەهەلمەتن، وە بۆ رەزامەندی خۆی تێدەکوێش و جەنگ دەکەن، وە ئە شەرپو لۆمە ی لۆمە کەرانیش ناترسن و باکیان نیە، وە ئەو خۆشەریستی و تیکۆشانە فەزڵ و بەخششی خۆدایە بە هەرکەسیک بیهوێت دەیدا، وە خواش فەزڵ و میهرەبانی فراوانە، وە زۆریش زانایە، دەزانێ کێ شایستە ی ئەو بەخشندەییە (٥٤).

جا پوونە کە ئەوانە ی باسکراون کە نابێ ئیمانداران دۆستایەتی و پشتیوانی و سەرخستنیان بۆیان هەبێت (یهود-جولە کە، - نصاری- گاورو خاچ پەرستان) و ئەوانەش کە ئە نایەتی (الردة) واتە هەلگەپراوە و دەرچووان ئە دین - خۆیان موسولمانن بەلام خۆیان کافرە کەن - ، پوون و ناشکرایە کە ئەمە بەردەوامە ئە هەموو سەدەکانی تەمەنی نوعمەتدا !! جا خودا کاتی نەهی کردووە - یاساگی کردووە - کە پشتیوانی کافران بکریت، ئەوەشی پوونکردۆتەو ئەوانە ی کە ئەم گوتەیان ئە گەڵ و تراوە - ئیمانداران- ئە گەر پشتیوانی کافران بکەن، ئەو ئەوان - ئە کافران - دەبن، - پەنامان بە خوا -، پوونی کردۆتەو ئەوەشی پشتیوانیان بێت و- هەلگەپراوە - مورتەد بێتەو ئە ئیسلام، ئەوا هیچ زیانیک بە ئیسلام ناگات ، بە لکو خواگیان خەلکانیک

دهینیت که خوشیانی دهویت و خوشیان دهویت، وه پشتیوانی نیمانداران ده‌کن نه‌ک کافران!.. وه جیهاد و تیکۆشان ده‌کن له رینگه‌ی خودا ناشترسن له لۆمه‌ی لۆمه‌کاران...! هه‌روه‌ک خودای گه‌وره‌ی خاوه‌ن ده‌سلات و دانا و کاره‌جی ده‌فرموویت: ﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ (الانعام: ۸۹)

واته: ئینجا نه‌گه‌ر نه‌مانه ئه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ!.. کافر و بی‌بروا بن به پیغه‌مبهریتی تو و به نایه‌ته‌کامنان، ئه‌وه به‌راستی نه‌و کاره ده‌دینه‌ی ده‌ستی تاqm و گه‌لینکی تر، وه‌کو (ئه‌نساڕ و موهاجر)، نه‌وان کافر و بی‌بروا نابن پیتی و ده‌شی پارێزن و ته‌سلیمی ده‌بن. (۸۹).

جا نه‌وانه‌ی که ناهینه‌وه نیو ئیسلامه‌وه، وه نه‌وانه‌ش که ده‌رده‌چن - هه‌لده‌گه‌رتنه‌وه - لیتی دوا‌ی نه‌وه‌ی که له نیو ئیسلامدابوون، هیچ زیانیک به ئیسلام ناگه‌یه‌نن، به‌لکو خودا له نیمان داران هه‌لده‌سینیت به کارکردن به‌وه‌ی که پیغه‌مبهری خوا ﷺ بۆی نیردرا و ناینه‌ک‌ه‌شی سه‌رده‌خات، تاوه‌کو قیامت. هه‌روه‌هاش بوو که خه‌لکی یه‌مه‌ن، نه‌وان له‌و که‌سانه‌ بوون که خودا هه‌تایه‌کایه‌وه له‌کاتیکدا نه‌وه‌ی هه‌لگه‌راوه ... هه‌لگه‌راوه له نایینی ئیسلام، نه‌وه‌ش بزاین که نایه‌ته‌که تاییه‌ت نیه‌ بز نه‌وان، وه هیچ به‌لگه‌به‌ک نیه‌ له فرمایشته‌کانی پیغه‌مبهر ﷺ که نه‌و نایه‌ته‌ نایه‌ت بکات به

نهوانده، به لکو خودا هه والی نه وهشی داره که جگه له خه لکی به مه نیش بهیته کایه وه بز نمونه رزله کانی فارس پاش نهوان، که هاتنه نیو نیسلامه وه...! به لکو خودای تعالی ده فه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْتَقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (التوبة: ۳۸-۳۹)

واته: نهی نهوانه باوهرتان هیناوه چیتانه که پیتان ده گوتريت راپه پڼ و بچنه جهاد له ریگای خودا، له شگران و تهمه له دهن و، به زور خو ده نویسنن به زه ویدا، و دوی پیغه مبه ر ﷺ ناکه ون بزغه زای (ته بوك)، ناخو له بهر نه وه بن که ژبانی نه م دوونیایه تان له قیامت پڼ باشتربڼ..؟! جا نه گه ره بهر نه وه بن، خو ژبانی نه م دوونیایه له چار ژبان و گوزهرانی دوا پزژدا، شتیکی زور که مه و بی بایه خه (۳۸) نه گه ره گشت به جاریک به ره و مهیدانی جهاد له گه له پیغه مبه ردا ﷺ پانه په پڼ و ده رنه چن، خوا سزایه کی نیش پیگه یه نه رتان نه دا و دوورژمنیش زان نه کات به سه رتاندا، نیوه لاده با و هه لکانیکی تر ده خاته جیتگان، نه و جا نهوانه وه کو نیوه نابن و، ده لساغ له پیغه مبه ر ﷺ ده که ن و، وه لأمی ده ده نه وه بز جهاد، خو به درا که رتلیستان له جهاد ناتوانن

به رهه‌لستی بوه‌ستی و هیچ جزیره زیان‌یکی پی بگه‌یه‌نن، وه خواش به‌سه هه‌موو شتیکدا به‌توانایه، ده‌توانیت له‌ناوتان بیات و، خه‌لکی تربیه‌نیتته جیگاتان (۳۹).

وه نه‌مش به هه‌مان شیوه گووتاره بز هه‌موو سه‌رده‌میک و سه‌ده‌یه‌ک، به‌دنیای‌شهره نه‌وه‌واله‌شی تیایه که هه‌رکات که که‌سانیک سستی و خاری و تمه‌لی و ته‌وه‌زلی بکه‌ن له جیهاد و تیکۆشان و بانگه‌واز و فه‌داکاری، نه‌وا سزایان ده‌دات و ده‌یانگۆزیت به‌که‌سانیک که هه‌لده‌ستن به جیهاد و تیکۆشان، وه نه‌مش خودی واقعه - راستیه -.

به‌هه‌مان شیوه گووته‌ی خوی په‌روه‌ردگار له فه‌رمایشتیکی تردا:
 ﴿ هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتَنْفُقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمَنْكُمْ مَّنْ يَنْخَلُ وَمَنْ يَنْخَلُ فَإِنَّمَا يَنْخَلُ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ﴾ (عمد ۳۸)

واته: نا نه‌وه نیوه‌ن بانگ ده‌کرین - نه‌ی موسولمانان - !! بز نه‌وه‌ی ما و سامانتان له‌ریگه‌ی خودا به‌خشن و بچه جیهاد، جا هی وا هه‌یه چروکی ده‌کات و مالی به‌خت ناکات، وه نه‌گه‌ر هه‌ر که‌سینکیش چروکی بکات نه‌را هه‌ر له خزی چروکی ده‌کات، وه خواش ده‌وله‌مه‌نده و نیوه‌ش هه‌زار و موحتاجن به‌و، وه خوا ده‌یه‌ویت نیوه

به‌شان و شهوكت بن، بۆيه مالّ و سامانتان پىّ به‌خت ده‌كات، نەك له‌بەر ئەرەبىت سود و كه‌لكى به‌و بگات، وه‌ خوا شه‌ره‌فى هەلگرتنى ئەم په‌يامەى به‌ئىوه‌ داره‌، ئەبى ئىوه‌ش له‌پىتاريدا جيهاد بكن و سامانتان به‌خت بكن، خو ئەگەر لەم دینه پشەت هەلّ بكن و ناماده نەبن بۆ جيهاد و چروك و پيسكه بن له به‌خشىنى مالّ له رىگەى جيهاددا، ئەو كات خواى گەوره ئىوه‌ ده‌گۆرپت به‌قهوم و گەلىكى تر، و ئەو شه‌ره‌فتان لىّ ده‌سىنتىته‌وه‌، ئەوسا ئەوانىش وه‌ك ئىوه‌ نابن (۳۸).

جا بۆيه خواى په‌روه‌ردگار هەوائى ئەوه‌ى پىداوين كه هەركەس پشەت هەلّبكات له جيهاد و تىكۆشان به گىانى خوى و وازبه‌نىت له مالّ به‌ خشىن له‌رتى په‌روه‌ردگار، ئەوا خودا ده‌يانگۆرپت به‌ كه‌سانى تر - كه ئەو كارانه بكن -

جا ئەمه‌هالى ترسنوك و ره‌زىل و چروكانه، خودا ده‌يانگۆرپت به‌ كه‌سانىك كه ئاينى ئىسلاميان پىّ سه‌رده‌خات و ده‌شبه‌خشن له پىتاريدا، جا هالى ئەر كه‌سه چۆنى لىّ به‌سه‌رىت كه له بنه‌ره‌تى ئىسلام هەلّده‌گه‌رىته‌وه ...؟! بۆيه خوا خەلكانىك ده‌هيتىت خۆشيانى ده‌ويت و ئەوانىش خودايان خۆش ده‌ويت، كه مل كه‌چن بۆ نىمانداران، به‌هيت و به‌زه‌برىش بن به‌رامبه‌ر كافران، كه‌تیده‌كۆشن و جيهاد ده‌كەن له پىتار خواى په‌روه‌ردگادا و له لۆمه‌ى لۆمه‌ كارانىش ناترسن.

جا نه‌مه‌ش له سیفه‌تی زانایانه، په‌رستن و کوشتن - جیهاد - و
 مالّ به‌خشین، له‌گه‌ل چوار کۆمه‌له‌که‌ی تری ئیمانداران تیکۆشه‌ر و
 موجاهیدی سدرکه‌وتوو تاوه‌کو رۆژی دوا‌ی، هه‌رچۆن خه‌لکی تییاندا
 هه‌یه که مورتهد- هه‌لگه‌رێته‌وه-، و هه‌شه‌ ناپیاری و ته‌مه‌لی ده‌کات
 له جیهاد و تیکۆشان، هه‌شه‌ چرۆکی و په‌زیک‌ی ده‌کات له‌مالّ به‌خشین دا...!
 وه‌ به‌هه‌مان شیوه‌ فه‌رمایشتی په‌روه‌ردگار: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ
 آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
 اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (النور: ۵۵)

واته: بێگومان خوا به‌ر که‌سانه‌تان به‌ئێنی داوه که بپروایان هێناره
 و کاری چاکیان ته‌نجامداوه، که له‌م زه‌مینه‌دا بیانکات به‌جێنشین و،
 کلیلی ده‌سه‌لاتداری دوونیا‌یان ته‌سلیم بکات، وه‌ بیان کات به‌ خه‌لیفه‌ی
 پروی زه‌وی، هه‌روه‌ک مووسولمانانی پیش نه‌وانی کرده جێنشین، وه‌ نه‌و
 دین و ناینه‌ش خوا خۆی بۆی په‌سه‌ند کردوون، ریشه‌دار و سه‌قامگیر و
 سابت و دامه‌زراو ده‌کات بۆیان، وه‌ حه‌رس و بیمه‌که‌شیان بۆ ده‌گۆرێت به
 نارامی و ناسوده‌ی ئیتر نه‌و کاته ته‌نها من په‌رستن و هیچ شتێک
 نه‌که‌نه‌ هاوبه‌شم، وه‌ ته‌وسا هه‌رکه‌شیش پاش نه‌وه کافر بوو، تا نه‌وانه
 فاسیق و ده‌رچون له‌سنوری شه‌رع (۵۵).

جا تا نهمه بهراستی به لاین و پدیمانیکی شایسته یه بؤ که سیتک که بهر وه سفاته وه سف بکریت، وه هدرکه سیتک خوی بهر وه سفانه جوان و قه شهنگ بکات، جا بویه ... که نه وانهی سهرتا - هاره لان- بهر وه سفانه وه خویان جوانکرد به پیتی نیمان و کرداره چاکه کانیان، وه هدرکه سییش درای نه وان هات، تاره کو باورپی تهراوتر و کاری باشتر بیت، نه وه به سردار کردن و جینیشین کرده که ی که باسکراوه باشتر و تهراوتر ده بیت، خو نه گهر که م و کورتی تیدابیت، نه وا له هیزو سهروهری کرده که شیان دا که م و کورتی ده بیت ...! وه نه مهش پاداشتی نه و کرده وانیه، جا هدرکه سیتک بهر کاره ههستا نه وا شایسته یی نه و پاداشته یه .

به لام نه فسوس هیچ سه ده یه که نه ما وه کو سه ده یی یه که می نیسلام - سه ده می هاره لان-، جا بویه هیچ سه ده یه کیش هیز و ده سه لاتی وه کو سه ده می یه که م ناییت، بویه پیغه مبهری خوشه ویست ﷺ فرموی: " خیر القرون القرن الذي بعثت فيهم، ثم الذين يلونهم، ثم الذين يلونهم " (۱)

(۱) فرموده که صحیحه : نیمامی بوخاری (۲۶۵۱) و نیمامی مسلم (۲۵۳۵) له فرموده یی عمران بن حصین، و سه ره تاکه یی لای نیمامی بوخاری نه م برکه یه ((خیرکم قرنی)) . لای نیمامی مسلم ((ان خیرکم قرنی)) له ، وه لای نیمامی بوخاری (۲۶۵۱) و نیمامی مسلم (۲۵۳۵) له فرموده یی عبدالله بن مسعود ، که

واته: باشرین سده‌کان نهو سده‌یه‌یه که نیردرام تیاياندا، دواتر
نهوانه‌ی پاش نه‌ران دین، دواتر نهوانه‌ی پاش نه‌ران دین.

به‌لام ده‌کریت نه‌مه بۆ هندی خه‌لگی سده‌که بووتریت، هەرچۆن
نه‌مه رووده‌دات بۆ موسولمانان له هندی رووه، هەرچۆن نه‌وه زانراوه
له هه‌موو کاتیکدا - مه‌به‌ست: ده‌کریت نه‌وه باشیورنه بۆ هندی
خه‌لگی سه‌رده‌میک بیت، هەرچۆن له هه‌موو زه‌مانیکدا رووده‌دات که
هه‌ندیک له موسولمانان باشرین بن - خواش زاناره .

وه نه‌ما فرمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ: " إِنْ اللَّهُ يَبْعَثُ رِيحاً
تَقْبِضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ " (۱).

سه‌ره‌تاکه‌ی به‌پرگه‌ی ((خیر الناس قرنی)) هاتوه ، وه به‌شیوه‌ی تریش
هاتوه، به‌لام به‌پرگه‌ی ((خیر القرون)) نه‌هاتوه .

(۱) فرموده‌که صحیحه: نیعامی مسلم (۲۹۳۷) له فرموده‌ی (النواس بن
سمعان) رضی الله عنه، له فرموده‌یه‌کی درێژدا که ده‌باره‌ی ناشووبی ده‌جال هاتوه
ده‌گێڕێته‌وه، له کو‌تاییه‌که‌ی دا ((فبینما کذلک إذ بعث الله ریحاً طیباً ، فتأخذهم
تحت أبطهم ، فتقبض روح کل مؤمن وکل مسلم)) واته : به‌و شیوه‌یه ده‌بیت
تاکو خودای گه‌وره بایه‌کی چاک ده‌نێریت گیانی هه‌موو نیمانداریک و هه‌موو
موسولمانیک ده‌گێشیت .

واته: خودا بایهك ههئدهكات و گیانی هه موو ئیمانداریک ده کیشیت. جا لهم کاته دا بابه تی (الردة) هه لگه رانده وی تیا به، به لکو مردنی ئیماندارى تیدایه، بزیه نه یفه رموو (إذا مات كل مؤمن) واته (نه گهر هه موو ئیمانداریک مرد)، تاكو خودا بیانگۆریت به کهسانی تر، به لکو نهو به ئینهی که داویده تی بۆ کاتیکه که هه ندیک له دینه که ی هه لگه ریتته وه — مورته د — بیتته وه

وه نه وهش لهو ده قانه یه که ده کریتته به لگه بۆ نه وهی که هه رگیز نه م ئومه ته ی ئیسلام کۆناییتته وه به گشتی له سه ر گومرایی، هه روه ها هه رگیز به گشتی مورته د ناییتته وه، به لکو ده بی خودا هه میشه له ئیمانداران ده هیلتته وه و دیار و ناشکران هه تاره کو هه ستانی قیامه ت، خۆ نه گهر هه موو ئیمانداران مردن، نه و کاته ش قیامه ت هه ئده سی.

وه نه مهش هه رچۆن له فه رمایشتی زانست دا هه اتوه: "ان الله

لا يقبض العلم انتزاعاً ينتزعه من الناس، ولكن يقبض العلم بقبض العلماء، فاذا لم يبق عالم اتخذ الناس رؤساء جهالاً، فسئلوا فأفتوا بغير علم، فأضلوا و اضلوا" (۱)

(۱) فه رموده که صحیحه: ئیمامی بوخاری ۱۰۰، و ئیمامی مسلم ۲۶۷۲ گنپراویانه ته وه.

واته : به دلنیاپهوه خودا زانست هه لئاگریتتهوه که هه لئی بگریتهوه له نیو خه لکی دا، به لکو هه لئه گه ریتتهوه به - مردنی - بردنهوهی زانایان، جا که زانا نه ما، تهوا خه لکی سه رکرده و سه رانیکی نه زان داده نین، جا پرسیاریان لی ده کهن ته وانیش به بی زانست فه ترا ده دن، جا - سه رکرده و سه رهنه زانه کان - گومرا ده بن و - خه لکه که - گومرا ده کهن. که فدرمووده که به ریلاره له سه چاره پاسته کاندا له فدرموودهی عبدالله کوری عومهر ﷺ له پیغه مبهری خوا ﷺ .

خۆ ته گهر ووترا : خۆ فدرمایشتی (فدرمووده) ی { ابن مسعود } وه و جگه له ریش دا ده فدرموویت : " یسری علی القرآن فلا یبقی فی المصاحف منه آیه ولا فی الصدوری منه آیه " (۱)

واته : شهویک به سه ر قورناندا دیت که هیچ نایه تیک له نیو په رتووکه که دا نه ماوه، وه هیچ نایه تیکی له سنگی خه لکدا نامینیت ... وه ته مهش پیچه وانهی نه وه یه ...!؟

(۱) اثر حسن : نیمامی ابن ابی شیبه له المصنف (۱۴۵/۶) و نیمامی عبدالرزاق له المصنف (۳/۲۶۲/۳۶۲) و نیمامی حاکم له المستدرک (۴/۵۴۹) و نیمامی طبرانی له المعجم الکبیر (۹/۱۴۱) دا له ینکه یه کوره له عبدالعزیز بن رفیع ، له شداد بن معقل ، له ابن مسعوده ﷺ ... گنراویانه تهوه .

جا له وه لآمدا ده وتریت: به راستی و اینه که نه گهر زانست
 هه لگپرایه وه! قورنانش هه لده گیریتوره - له هه مان کاته دا - ، به
 به لگهی فه رموده به کی تر: " (هذا أو ان يقبض فيه العلم) فقال
 بعض الانصار : وكيف يقبض وقد قرأنا القرآن و اقرأناه نساءنا و
 ابناؤنا ؟ فقال : ((ثكلتك امك ! ان كنت لأحسبك لمن افقه اهل
 المدينة أو ليست التوراة والآنجیل عند اليهود و النصارى ؟ فماذا
 يغني عنهم))^(١)

واته : (نه مه کاتیکه زانستی تیدا هه لده گیریتوره) ، جا هه ندیک
 له نه نصار وتیان: چۆن هه لده گیریتوره خۆ ئیمه خویندرومانه ته وه و به ژن
 و مناله کاتمان خویندروه ته وه؟! جا فه رموی: (نهی له بار دایک
 بچوویتایه! خۆ تۆ له روانه ی که وام دانا له زانایانی شاری مه دینه بیت،
 نایا ته ورات و ئینجیل له لای جووله که و گاوه خاچ په رسته کان نه بوو؟
 چ سوودیکی پیتان گه یاند؟!) .

^(١) فه رموده که صحیحه: ئیمامی احمد (٢٢٤٧٠) و ئیمامی النسائی له السنن الکبری
 (٥٩٠٩) ، و ئیمامی ابن حبان له صحیحه که یدا (٦٧٢٠) ، له پزگهی ابراهیم بن ابی عبلة
 ، له الولید بن عبدالرحمن الجرشي ، فه رموی : جبر کوپی نفیر پیئی وتین، له عوفی
 کوپی مالیکه وه ﷺ ... ، وه ئیمامی نه لبانی له (اقتضاء العلم و العمل) (لاپه ره ی ٥٨)
 دا به صحیحی دانا وه .

جا ئەمە ئەوەی روون کردووە کە تەنها و تەنها لەبەرکردنی قورئان نیە کە زانست بەیلتیتەوه، لە کاتیکدا مونا فیق - دوو روو - و ئیمانداریش قورئان دە بخوینیتەوه، هەر وهها کە سانیکیش دە بخوینتەوه کە هیچ خوینتەواری و زانستیانیان نیە تەنها بە خۆزگە نەبێ...!

هەربۆیە حەسەنی بەصری فەرمووی: (العلم علمان: علمٌ في القلب، وعلم على اللسان، فعلم القلب هو العلم نافع، وعلم اللسان حجة الله على عباده). واتە: زانستی - شرعی - دوو زانستە (دوو جوۆرە): زانستیک کە لە دلدایە، زانستیکیش کە لە سەر زماندایە، جا زانستی نیو دل زانستی بەسوودە، وه زانستی سەرزەرە کیش بەلگەیی خودایە لەسەر بەندەکانی).

جا ئەگەر خودا زانایانی بردووه - مراند - ئەو کات کە سانیک دەبن کە قورئان دە بخوینتەوه بەبێ زانست و تیگە یشتن، ئەو کاتە یە کە ئەو شەوی بەسەردا دیت کە لە پەرتووک و سنگی خەلکدا نامینیت.

یان ئەگەر روویان خۆ لە فەرموودهی (حذيفة) کە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیم دا هاتووه کە پیغەمبەری خۆشەویست ﷺ باسی هەلگرتنەوهی ئەمانەتی کردووه بۆیان کە: " الرجل ينام النومة فقبض الأمانة من قلبه فيظل أثرها مثل الوكت، ثم ينام النومة

فقبض الآمانة من قلبه فبطل أثرها مثل أثر الجمل كجمر. دحر جته
على رجللك فتراه منتبراً و ليس فيه شيء^(۱)

واته پياره که هدر نه وندهی سهر خه و یتک ده شکینیت نامانه له
دلیدا درده کیشریت، شوینه واره که ی له دلیدا وهک خالیکی لیدیت،
پاشان سهر خه و یتکی دیکه ده شکینیت و نامانه له دلیدا درده کیشریت
تاره کو شوینه واره که ی له دلیدا وهک تلسو قیتیکی لیدیت، وهک چون
پشکو یه ک خلزور که یته وه به سهر قاچتاو تلوقه بکات، ده بینیت به رز
بوته وه هیچی شی تیدانیه.

ده وتریت: خز هه لگرتنه وهی نه مانه ت و نیمان.. هه لگرتنه وهی
زانست نیه..؟! خز مرؤقی و اه دیه نیمان ده هینیت به زانستی
که موکورت وه، جا له نمونه ی نه م نیمانه ده کری له سنگی هه لگیریت وه،
وهک نمونه ی نیمانی به نی سرائیل له و کاته ی که چاریان به (العجل)
گویره که نالتونیه که کهوت - یتک نیمانیان به خوا نه مار هه لگه پانه وه
-، به لام نه و که سه ی زانستی وه رگرت له گه ل نیماندا، نا نه و نیمانه له
سنگی هه لگه لگیریت وه، له نمونه ی نه مهش هه رگیز له نیمان

^(۱) لهر موده که صمیحه: نیمانی بوخاری (۶۴۹۷) و نیمانی مسلم (۱۴۲) له لهر موده ی
حنیفة بن یمان ؓ .

هه‌لناگه‌ریتته‌وه، به‌پیتچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی که‌ته‌ن‌ها قورنانی پیتیه‌ یان‌ته‌ن‌ها
 نیمانی‌ه‌یه - بئی‌زانست و تینگه‌یشتن -، جا‌نه‌مه‌ نه‌کری
 هه‌لناگه‌ریتته‌وه، جا‌نه‌مه‌ش‌ واقعه - راستیه -.

به‌لامه‌کو‌ ززریه‌ی‌ نه‌وانه‌ی‌ که‌ده‌بینین‌ توشی‌ (الردة)
 هه‌لناگه‌رانه‌وه‌ ده‌بن‌ له‌ ناینی‌ نیسلام‌ نه‌وانه‌ن‌ که‌ قورنانی‌ پی‌و‌ز‌ ده‌زانن
 به‌بئی‌ زانست و تینگه‌یشتن و به‌بئی‌ بروای - پته‌و -، یان‌ نه‌وه‌ی‌ نیمانی
 هه‌یه‌ به‌بئی‌ زانست و قورنان، به‌لام‌ نه‌وه‌ی‌ قورنان و نیمانی‌ پینکه‌وه
 هه‌لگرتبیت‌ نه‌وا‌ زانستیشی‌ پی‌ ده‌بیت، نا‌نه‌مه‌ نیمان و باوه‌ر‌ له‌ ده‌لی
 دا‌ هه‌لناگه‌ریتته‌وه ... خواش‌ زاناتره‌.

..... کۆتایی‌هات

وصلی‌الله‌علی‌محمد‌و‌علی‌آله‌وصحبه‌أجمعین

بەلەن جەللەن ژان حەررو

۹-۸-۲۰۱۰ ی زاینی، به‌رام‌بەر

۱۸ ی شه‌عبانی ۱۴۲۱ ی کۆچی

کوردستان / که‌لار

ئىسلام لە كاتى سەرھەلدانى دا نامۆ بوو، نەدە ناسرا، بەلام دواتر دەرگەوت
و ناسرا ، بەو شىۋەيەي بەگەم جارى لىدېتەۋە كە نا ناسرېتەۋە و پاشان
دەردەگەۋىت و دەناسرېتەۋە.

جا ئەو كەسانەي لە كاتى نامۆيدا دەيناسن وەكو ئەوانەن كەلە كاتى بەگەمدا
دەيان ناسى ..... ((شىخ الاسلام))

چاپخانەى
زان

B

ژمارەى سپاردنى (879) ى وەزارەتى پۆشنىبرى پىداراۋە.